

Αυλίας. κοινῶς Αὐλίας, καὶ ὑπὸ τῶν Ἰταλῶν Βαλῶνα, τὴν ἐκτείναντες οἱ Βορίοι ἐπὶ 1690. εἶτα μετ' ὀλίγους μῆνας, διαχωρῶντες ὑπὸ τῶν Τούρκων, καὶ κρημνίσαντες αὐτὴν κατέλιπον. μετ' αὐτῶν ἦν Πόλις παραθαλασσία τῆς Ἑλληνικῆς ἢ Βυβλίου, ὡς περ καὶ μισόγειος τῆς Ἑλλάδος, κληθεῖσα ἀπὸ Ἑλύμου τῆς Ὀδοῦ τῆς Ἀγχιόσου. αὐτὴν τινὲς εἶπον γὰρ εἶναι τὰ Κάνινα, Πόλις πλησίον τῆς Αὐλίας φησὶ κοινῶς κατὰ τὸ μισόγειον, καὶ ἄλλοι γὰρ εἶναι ἡ Χειμάρρα, ἀλλ' ἀπαρτῆται, ὅτι ἀπ' αὐτῆς ἡ Χειμάρρα ἀπέχει 25. Μίλια. τῆς δὲ Ὀρεσίδος ἦν ἡ Ἀμαρτία, Πόλις παραθαλασσία, ἣτις ταυτῶν λέγεται Πόρτο Ραζυζίο, μετὰ τὴν Αὐλίας, καὶ τῶν Ὠκεῶν, ἐσμακρὰ τῆς Ἀκροκραυτίων Ὀρῶν. ὁμοίως καὶ ἄλλη Ἀμαρτία αὐτῆς ἦν Μισόγειος, λεγομένη κοινῶς Ἀβέσμα. ἐκλήθησαν αὐταὶ αἱ Πόλεις ἀπὸ τῶν Ἀμαρτίων τῶν περὶ τὸν Ἐμαφύρα, οἱ ὅποιοι μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Τρωάδος, διέβησαν εἰς τὴν Ἠπειρον, καὶ πλάταιον κατώκησαν πύργους τῶν τόπων, περὶ τὰ Ἀκροκραυτία Ὀρη. αὐτὴ ἡ Χώρα ἐκλήθη Ὀρεσίς ἀπὸ τῆς Ὀρέσου, τῆς καταφυγόντες εἰς ἐκτὴν τὸν τόπον. πλάταιον εἶναι ὁ Κέλυδος Ποταμός, ὅστις χωρίζεται τὴν Ὀρεσίδα τῆς Μακεδονίας, ἀπὸ τῆς Παλαιᾶς Ἠπειροῦ. λέγεται κοινῶς ἕως Σαλνίκη.

4. Ταύτης τῆς Ἐπαρχίας μισόγειοι Πόλεις, παρὰ τῆς ῥηθείσας, εἶναι καὶ αὐταί. Ἀλβανόπολις, ἡ Μηξέπολις ποτὲ τῆς Ἀλβανῶν. Ἀλκή Πέξα, ἔρημος. τῶν δὲ Ἐορδίων Πόλεις ἦσαν, οἱ Σκαμπῆς, τὴν ὁποίαν τινὲς λέγουσι γὰρ εἶναι τὰ Βιλάδαγρα, λεγομένη ὑπὸ τῶν Τούρκων Ἀρναύτ Μπελιγράδ. Πόλις πεταχισμένη ἐπὶ τῆς κορυφῆς τινὸς Βυνοῦ, μετ' Ὀρόντος Ἐπισκόπου. ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι αἱ Σκαμπῆς γὰρ εἶναι ἡ Στράγγα, καὶ τὰ Βιλάδαγρα γὰρ εἶναι ἡ Ἀλκή Πέξα.

Στράγγα. Δαυλία, πισθῶνσι πολλοὶ, ὅτι αὐτὴ γὰρ εἶναι τὸ Ἐλιουπασάνι, Πόλις ὄρησιν, καὶ Ἐμπέριον διάσημον. Δήβομα, κοινῶς Δαρδάσο κατὰ τὸν Μολέτιον, καὶ ἄλλαι, περὶ τῆς ὁποίας ἐν τῷ περὶ Μακεδονίας ἔργῳ.

Δαυλία. Ταυτῶν ὁμοίως εἰς ἐπιπύρα τὰ μέρη εἶναι Πολίσματα ἀκυσά, Βοσκόπολις, Γυιόρτζα. καὶ τὰ λοιπά.

Κ Ε Φ Α Λ Ι Ο Ν Γ'

Περὶ τῆς Ἠπειροῦ.

1. **Ε**πιταί ἡ Παλαιὰ Ἠπειρος, ἀκουσῆ καὶ πείριμος καὶ τὸ πάλαι τὸ νῦν, Ἐπαρχία τῆς Ἑλλάδος, τὸ ὅποιον ὄνομα δὲν σημαίνει ἄλλο παρὰ Ἠπειρος, καὶ φησὶται τῶν αἰσῶν ἢ, Ἠπειρος, διὰ τοῦ ὁποίου ὄνοματος ἐσημαίνον οἱ Παλαιοὶ ἕκαστον τῶν τριῶν μερῶν τῆς Γῆς (Διούσ. Περιηγ. μίαν δὲ καὶ περὶ οὐταν, ἀνθρώποι τριῶν τιν ἐπ' ἀπείροσι δάγατο) καθόλου λαμβανόμενον, μικρότερον δὲ ἐνόμισον, οὐδὲν ἄλλο μέρος σημαίνει, εἰ μὴ τὸ περιχόμενον μετὰ τὴν Κελύδου Ποταμῶν: δι' οὗ χωρίζεται τῆς Ταυλατίας, καὶ τῆς Μακεδονίας, κατὰ τὸν Βορῆον. τὴν Πίνδου Ὀρους, δι' οὗ χωρίζεται τῆς Θετταλίας ἀπ' Ἀνατολῶν τῆς Ἀχελώου Ποταμῶν, διὰ τῆς ὁποίας διαίρεται ἀπὸ Μισσηβρίας εἰς τῆς Ἀιτωλίας, καὶ τῆς Ἰονίου Πελάγους ἀπὸ Δουμῶν, καὶ ἀπὸ καλεῖται Παλαιὰ Ἠπειρος.

2. Χῶραι ταύτης, ἢ μικρότεραι Ἐπαρχίαι εἶναι Χαννία, Μολοσσία, Δρυοπία, Θεσπρωτία, Ἀλμῖνη, Κασσιοπαία Μισόγειος, Ἀμφιλοχία, Ἀγραίς, Ἀκαρνανία, καὶ εἰς ἄλλη παρὰ ταύτας, περὶ τῶν ὁποίων ἐξεῖς ἔργῳ. ὁμοίως καὶ περὶ τῶν Ἐθνῶν, ὅπου ἐκατοίκουν εἰς αὐτάς. παράκεινται δὲ καὶ Νῆσοι εἰς αὐτὴν κατὰ τὴν Πτολιμῶν καὶ ἄλλους, αἱ ἐν τῷ τέλει τῆς Κερ. ῥηθῆσθαι.

3. Ποταμοὶ ὀνομαστοὶ καὶ διάσημοι τῆς Ἠπειροῦ εἶναι, ὁ Ἀχελῶος, κοινῶς καλούμενος ταυτῶν Ἀσπρος, τὴν ἀρχὴν τῆς πηγῶν ἔχων ἀπὸ τῆς Πίνδου Ὀρους. πλησίον τῆς πηγῶν αὐτῆς ἦν Πόλις ποτὲ, Χαλκίς λεγομένη, διαβαίνει διὰ μέσου τῆς Δωλοπίας, κοινῶς ὀνομαζομένη κατὰ τὸν Σχολιαστὴν τοῦ Θεουκιδῆ. Ἀρόβλαχα, καὶ τὴν κοινῶς, τὸ μεν ἰδίως τῆς πηγῶν τῆς Πίνδου Ὀρους. μέρος Ραδοβίσοδ, καὶ Βάλτος, τὸ δὲ πέραν, Ἀγραφα. καὶ εἰσέρχεται εἰς τὴν Θάλασσαν ἐσμακρὰ τῆς Κατοχῆς. οὗτος ὁ Ποταμὸς ἀρότερον ἐλέγετο Θέας, ἀπὸ τῆς ταχύτητος, Ἀξίος, Θέσιος, ἕξ αἰτίας ταύτης. ὁ Θέσιος ὁ Ἰὼς τοῦ Ἀρταίου καὶ τῆς Πεισιδέης διάτινα πείρισις οἰκιστὴν, ἐπῆγεν εἰς τὴν Σικυῶνα, ἢ τοὺς τῶν Δημητριάδα, καὶ ἰκανὸν χρόνον

Βολλίς.
Κλυμα.
Καίνα.
Χειμάρρα.
Ἀμαρτία.
Πόρτο Ραζυζίο.
Ἀβέσμα.
Ἀμαρτία.
Ὀρεσίς.
Κέλυδος ποτ.
Σαλνίκη.
Ἀλβανόπολις.
Ἀλκή Πέξα.
Ἐορδίον.
Σκαμπῆς.
Βιλάδαγρα.
Στράγγα.
Δαυλία.
Ἐμπέριον.
Δήβομα.
Δαρδάσο.
Βοσκόπολις.
Γυιόρτζα.

Ἠπειρος.
Ὀρη τῆς Ἠπειροῦ.
Ἀχελῶος.
Ἀσπρος.
Χαλκίς.
Δωλοπία.
Ἀρόβλαχα.
Κατοχῆς.
Θέας.
Ἀξίος.
Θέσιος.

χρόνον διατρίψας ἐκεῖ, πάλιν ἐγύρισεν εἰς τὸ παλαιόν τευ ἕδαφος, ὅπου ἔβρι τον Γ' ἰόντη Καλυδῶνα ἀνιπαύετο ὁμοῦ μετὰ τῆς Μαρτός τευ, καὶ ὑποπτύσας τὰ εἶναι κατένας μοιχός, τὸν ἐξόνδυσεν, ὕστερον δὲ γενόμενος αὐτόπτης τῆς ἀνιπαύσεως πράξεως, ἔρριψε τὸν ἑαυτοῦ τευ εἰς ἑαυτὸν τὸν Ποτ', ὅθεν ἐκλήθη Θείσις. ὕστερον ἐκλήθη Ἀ' χελῶος, ἀπὸ Ἀ' χελῶου τοῦ Γ' τευ τῆς Ὠκεανῶ καὶ τῆς Ναίδος Νύμφας, ὁ ὁποῖος γενεήτας θυγατέρα τῆς Κλησερίας, ἐκωκυστίαζετο μετὰ αὐτῶν, χωρὶς τὰ τὸν ἕδαφος, ὕστερον δὲ γενεὴς, καὶ λίαν λυπηθεὶς τῷ ἀπαιθνήτος ἔτεκα, ἔρριψε τὸν ἑαυτοῦ τευ εἰς τὸν Θείσιον Ποτ', καὶ ἀπ' αὐτοῦ ἐκλήθη Ἀ' χελῶος. μυθολογοῦσιν ὅτι ἑαυτοῦ ὁ Ποταμὸς ἦεν Γ' ἰός τοῦ Ὠκεανῶ καὶ τῆς Γῆς. ὁ δὲ Ἐκαταῖος τὸν λέγει, Γ' ἰόν τῆς Ἡλίου ἔτης Γῆς, καὶ ἄλλοι ἄλλως. ἀκόμι τὰ ἐμνησθήθη ἐπιτύτος ὁ Ποταμὸς τῆς Διαίερας, τῆς θυγατέρα τοῦ Ο' ινείως τῆς Βασιλέως τῆς Αἰτωλῶν, τῆς ἐπείας ἐμνησθήθη καὶ ὁ Ἡρακλῆς. ἔπειτα λοιπὸν τὰ γένη ἀναμειτῶν αὐτῶ τῆς δύο Μνησῆρων κατένας ἀγῶν, διὰ τὰ δοθῆν εἰς τὸν νικητῶν ἢ Διαίερα ὡτὰ βραβεῖον, διὰ τῆτο ὁ Ἀ' χελῶος λαμβάνει μορφήν Ταύρου, καὶ φέρεται μετὰ μεγάλην ὀρμὴν κατὰ τοῦ Ἡρακλῆς, τοῦ ὁποῖου τὸ κέρασ ἐξέκοψεν ὁ Ἡρακλῆς, ὅθεν νικαθεὶς ὁ Ἀ' χελῶος, δεσζέπεισε πλέον τῆς Διαίερας, ἀλλὰ μόνον τὸ δεξιόν του κέρασ, καὶ ἀντ' αὐτοῦ ἐγάρεσεν εἰς τὸν Ἡρακλῆα τὸ κέρασ τῆς Ἀ' μαλθείας. ἡ Ἀ' μάλθεια λέγεται τινεὶς τὰ ἦεν Ἀ' γα, ἡ Τροφὸς τοῦ Διός, τῆς ὁποῖας τὸ Κέρασ εἶχε ποιαύτην ἰδιότητα καὶ δυνάμειν, ὡς τὸ ὁποῖος τὸ εἶχεσ, εἴτε ἐπιθύμει, τότεσ ποτὸν, ὅσον καὶ ἔρονη, τὸ ἀπελάμβανε, καὶ ἄλλοι ἄλλως. λέγουσιν ὑπὸ τῆς Ποιητῆς περὶ τοῦ Ἀ' χελῶος καὶ ἄλλα πολλὰ, ὁ Ἡρακλῆς μετὰ τὰ ἦεν Γαμβρός τοῦ Ο' ινείως, καὶ ἀνὸς ἐπιργετικώτατος, ἐμπόδιτε τὸ ρ' ἄμα τῆς Ποτ', τὸ ὁποῖον ἐπριγε τὸν κάμπον τῆς Ζαπαντικῶ, καὶ ἔφερε βλάβην μεγάλην εἰς τὴς περειαίους. διὰ τῆτο ἀνασρέψας τὸ δεξιόν του κέρασ, τῆς τῆτο δεξιὸν ρ' ἄμα, ὁπίσω εἰς αὐτὸν τὸν Ποτ', ἔλαβεν ἀντ' αὐτῶ τὸ κέρασ τῆς Ἀ' μαλθείας, δηλαδὴ παύτῶ τῆς μεγάλης διθυρίας, καὶ ἀφορίας, ὅπου ἐπέλεισσε ἐκείνη ἡ Γῆ εἰς τὰ ἀπορίματα καὶ εἰς τοὺς καρπούς, δι' ἡν αἰτίασ λέγουσιν οἱ Ποιηταί, τὰ εἶναι γεμάτο αὐτὸ τὸ κέρασ ἀπὸ κάθε καρπὸν. ἐπαίρεται τὸ ὕδωρ τοῦ Ἀ' χελῶος, τὰ εἶναι ὑγιέστατον

Α' χελῶος.

Α' μάλθεια.

Κέρασ.

Ζαπαντικῶ.

καὶ εὐσιμώτατον κατὰ τὸν Ἡρόδ. ἐν τῇ Εὐπέρη. ὅθεν ἐσημῆθίζον οἱ ἀρχαῖοι τὰ καλοῦσι τὸ ὕδωρ, ὅπου ἔβανον εἰς τὰς θυσίας, Ἀ' χελῶον, μάλιστα γὰρ τὸ ὕδωρ Ἀ' χελῶον ἀροσαγορεύομεν ἐν τῆς ὄρκοις, ἔσ τὰς ἐυχαις ἔσ τὰς θυσίαις. ἀκόμι ἔσ κάθε ὕδωρ ἐπιπέθειον ἔσ εἰς μίξιν τῶ οἴτου, Ἀ' χελῶον ἐκάλου, ὡσάν ἐποῦ κατὰ τῶ Σαπρῶ, ἀρώτος ὁ Ἀ' χελῶος ἦεν τῶ κράτιν τῶ ὕδατος καὶ οἴνου καὶ τὰ λοιπὰ: ὁ Ἀ' ραχθός, ἦτοι τὸ Ποτάμι τῆς Ἀ' ρτίας, ὁ Ἰ' ναχός, τὸ Ποτάμι τῆς Ρ' ῶγῶν. ὁ Θύαμις κοινῶς Γλυκῶ. καὶ ὁ Ἀ' χέρων, κοινῶς Καλαμάς. καὶ εἰ τινεὶς ἄλλοι, τῆς ὁποῖων Ποτ' ἄν εἶναι κατένας ἀξιοὶ ἀκείης, ἐφίξῆς ἐροῦμεσ.

Α' ραχθός ἢ Πρωμί τῆς Ἀ' ρτίας. Γλυκῶ Ποτ' τῶ Ρ' ῶγῶν. Θύαμις. Γλυκῶ. Ἀ' χέρων. Καλαμάς.

4. Ὅρη διάτμημα τῆς Ἡ' πείρης εἶναι τὸ Πίνδος, ἢ ἡ Πίνδος, κοινῶς πολλὰς ὀνομασίας ἔχον, κατὰ τῆς διαφόρους τόπους, ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον λέγεται τῶ Μετζόβου τῆς Βουγά. ἐκλήθη Πίνδος, καὶ Πίνδος, ἀπὸ τοῦ Πίνδου τῆς Γ' ἰῆ τοῦ Μακεδέτος, ὅς τις φθορηθεὶς ὑπὸ τῆς ἀδελφῶν του, ὡσάν ὅπου ἦεν καὶ ὠραιόπρος, καὶ φρονιμώτερος αὐτῆς, ἀνιχώρησε τῆς πατρίδας ἀρχῆς, καὶ ἐκατόκησεν εἰς τὴ χωρίον ἐπιτύτου τῶ Ὀρους, δι' αἰτίαν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ καὶ τοῦ σώματος, καὶ ὡς ἐλδῶθερος ὅπου ἦεν, ἐκαπαγίνετο πάντοτε εἰς κυνήγια διαφόρων ζῶων, καὶ μάλιστα νεβρῶν, καί ποτε ἐπιπέθεισε τῆ ἴππου, καὶ ἐρδῶν τῆς εἰς τὸ δάτος, καὶ εἰς τὰ ἀντῆα τοὺς νεβρούς, ἀκούει φωνῆν, ὅπου τὸν ἐπρόσαξε, τῆς νεβρῶν μὴ ἄψῆ. θεωρῶντας δὲ τῆ γύφω, ὡτὰ δὴν εἶδε τίποτε, ἐλογίασεν ὅτι ἡ φωνὴ τὰ εἶναι ἀοράτως, καὶ ἔξ αἰτίας κρείττονος. τῆ δὲ ἐρχομένη ἡμέρα, πηγίνας πάλιν μετὰ τὸν ἴππον τῆς μουαχός τῆ εἰς τὸν ἴδιον τόπον, τὰ εἶδῆ μήπως τὰ εἶναι καὶ ἄλλοι θηραταί, καὶ θεωρῶντας ἐπιμειλῶς τὰ πέριξ, δεσβλέπει ἄλλο, παρὰ μέγιστον Δράκοντα, ἐγείροντα ὀλίγον τὴ τῶ κεφαλῆν τῆς ἀρὸς αὐτὸν, ἀπὸ τῆς ὁποῖας θείας ὁ Πίνδος ἐξεπλάγη, ὡσάν ὅπου ἡ κεφαλὴ καὶ ἡ δέρη τῆς Δράκοντος, τὰ ἦεν μεγάλη πρὸς αἰδρὸς πλείου, ὅμως δεσβέφυγεν ὡσάν δειλός, ἀλλὰ μετὰ κάποιαν σοφίαν καὶ τῆ γῆν ἐδειξεν εἰς τὸν Δράκοντα σχῆμα δилаβείας. καὶ ἀπὸ τὸ κυνήγι ὅπου εἶχε, τοῦ ἔδωσεν ὡτὰ ἀροσκυνητικὸν χάρισμα. ὅθεν καὶ ὁ Δράκων ἰδὼν ἔδύοισα τοῦ νείου, ὀλοτελῶς δεσ τὸν ἐπέραξε (ποιαύτῶ ἰχυὸν ἔχουσι τὰ δῶρα, ὡς τῆ καὶ τὰ ἀλογα ζῶα ἡμερῶν τουσ,) λίαν οὐκ ἐχάρη ὁ Πίνδος, καὶ ἔκτοτε κυνηγῶντας ἐφιλοδώρησε καὶ τὸν Δράκοντα, ὡς ἀρεβόρου

Πίνδος ὄρος. Πίνδος. Μετζόβου Βουγά.

Ε. Π. Δ. της Κ. τ. Π. ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

βόντου φίλον . καὶ μάλλον εἰς τὸ κυνήγιον
 εὐτύχει , ὡς ἔκτινος θείας αἰτίας , ἀλλ' ὅσον
 ἤγαπᾶτο Πίνδου παρ' ὅλων , τόσο ἀδρῶν ,
 ὅσον καὶ γυναικῶν , διὰ τὴν ἔμφυτον αὐτῷ κα-
 λοκάγαθίαν , τόσο ὑπὸ τῆς ἀδελφῶν του ἐμι-
 σείτο· οἵτινες παραφυλάττοντες τὴν μίαν τῶν
 ἐμμερῶν καὶ οἱ τρεῖς ὁμοῦ ἔκει εἰς τὸ ὄρος , πλη-
 σίον τῷ Ποτῶν· τὸν φοβόουσι μὲν ξίφει· ἀλλ'
 αὐτὸς ὁ ἀρπάζει , ὡσαύτ' ὁμοῦ ὅπου ἦτον , μὴ
 δυνήσασθαι καμῆ ἄλλα , ἐφώταζε γοιρῶς ,
 τὸν ὁποῖον ἀκούσας ὁ φίλος τι Δράκων (ὅτι
 αὐτὸ τὸ ζῶον εἶναι φύσει οὐζύκοον ,) ἔφειξε μὲν
 μετὰ ἀλγὸν ὀρμὴν , καὶ ἀδρῶν τοὺς ἀδελφοκτόνους ,
 ἐπείθετο τὰς τρεῖς , ἔδεν ἀπὸ τῆς λει-
 ψαῖας τῷ Πίνδου· ἀλλ' ὡς καλὸς παραστῆς φι-
 λικῶς τὸν ἐφύλαττε , διὰ τὰ μὴν ἤθιλι βλαφθῆναι
 τὸ τῶνάτου ὑπότινος ἄλλου θηρίου , ἕως ὅπου
 ἤλθον οἱ φίλοι τοῦ Πίνδου , καὶ ἰδόντες μετὰ
 αὐτὸν φονεῖται , ἐκλαίον , ἐροβουῦντο δὲ τὰ
 πλησιάζουσι διὰ τὰ τὸν θάψωσιν , ἕως ὅπου
 ὁ Δράκων ἐγνώρισε τὴν καλὴν τὴν διάθεσιν ,
 καὶ ἀνχωρήσας , τοὺς ἔδωκε τόπον , καὶ τὸν
 ἔθαψεν ἔκει εἰς τὸ ὄρος , ὅπου εὐρίθην φονε-
 μένος . (Ἀἰλιαδὸς περὶ ζῴων Ἰσορ : Βιβλ. ι' :)
 Δείσκειται εἰς ἐπιτύτῳ τὸ ὄρος ὁ Γαλατίης Λί-
 θος , ὁ ὁποῖος φερεθεῖς εἰς νερὸν , τὸ κάνει ὡσαύ-
 τὰ γάλα , καὶ βασαζόμενος ὑπὸ τῆς γυναικῶν
 ταῖς καπιβάσει γάλα . ἐκατοίκου ἐπιτύτῳ τὸ
 ὄρος μίγα ὄν , ἐκτεινόμενον ἀπὸ τῆς Ταυλα-
 ντίας μέχρι τῆς Ἑλλάδος , ἀπὸ Δυσμας οἱ
 Περραιβοί , ἀπὸ Μισσημβείας οἱ Δόλοπις ,
 μετὰ τὸν πύτων οἱ Ἀθάμαντες , καὶ ἄλλα διά-
 φορα ἔθνη· οἱ Ζάλακρες , Μολοττικὸν φύ-
 λον , καὶ Ἀιθίαις , οὓς ἐξελαθῆναι φησὶν
 ὑπὸ Πειρίθου τοῦ Κενταύρου , ὁ Ποικίλης : ὕπε-
 ρον ἑλθέτες οἱ Βλάχοι ἐκ τῆς Δακίας , ἢτοι
 τῆς μεγάλης Βλαχίας , ἐκατοίκουσαν εἰς αὐτὸ ,
 καθὼς καὶ εἰς τὸ Ταύγετον τῆς Πελοποννήσου .
 εἰς αὐτὰ τὰ ὄρη κείνται ἔτι τὰ Χωρία τῆς Ἀγρᾶ-
 φων , καὶ τῆς Καρπενησίου . τὰ Ἀκροκεραύνια
 ὄρη , κοινῶς ταυτῶν λεγόμενα τῆς Χειμάρρας
 τὰ Βουτὰ , ἐκλήθησαν Ἀκροκεραύνια ἐπιτύτῳ τὰ
 ὄρη , καὶ Κερκύρια Δρυμὰ , κατὰ τὸν Πιε-
 ρηγιτῶν , ἀπὸ τῆς συχρῶν Κεραυνῶν , ὅπου οἱς
 αὐτὰ γίνονται , καὶ ἀπὸ τοῦ ὕψους , τὸ ὁποῖον
 ἔχουσι . τὸ Ἀκρωπέριον ὅπου ἀποτελοῦσιν
 αὐτὰ τὰ ὄρη κατὰ τὸν Ωρεκὸν Λειμῆνα , λέγε-
 ται Χειμῆριον· καὶ δι' αὐτὸ τοῦ Ἀκρωπερίου τῆς
 Ἀκροκεραυνίαν , καὶ τῆς Κελεύδου Ποτῶν , χω-
 εῖζεται ὁ Ἰόνιος Κόλπος τοῦ Ἀδριατικοῦ , καὶ

ὄχι εἰς τὸ Δυρρῆχιον κατὰ τὸν Πιπλ , οὐτ' ἄλ-
 λυ κατ' ἄλλας . ἐκλήθη οὐτως ὁ Κόλπος Ἰόνιος ,
 κατὰ τὸν Λυκοφρόνα καὶ Ἀιχύλον , ἀπὸ τοῦ
 τῆς θυγατρὸς τοῦ Ἰνάχου . διότι αὐτὴ ἠλῶ , κα-
 θὼς μυθολογοῦσιν , ἀπέρασσε εἰς αὐτῆς τῆς
 Θηλάσης , μορφωθεῖσα εἰς βούην . ἄλλοι
 λέγουσι γὰρ ἐκλήθη ἀπὸ τοῦ Ἰόνου τοῦ Ἰθάκῃ ,
 τῷ Πατρὸς τοῦ Ἀδελφῆ , ἀπὸ τοῦ ὁποῖου , κατὰ τι-
 νας , ἐκλήθη ὁ Ἀδριατικὸς Κόλπος , καὶ ἄλλοι
 ἀπὸ τοῦ Ἰονίου τοῦ Ἰίου τοῦ Δυρρῆχιου , τὸν
 ὁποῖον φονεῖσας ἀρρότως ὁ Ἡρακλῆς , τὸν ἔρ-
 ρίψεν εἰς τὴν Θάλασσαν . εἶναι καὶ ἄλλα ὄρη
 τῆς Ἡπέρου ἀξιόλογα , οἷον πλησίον τῆς
 Ἰωννίαν τὰ Κιμμίρια , Τζουμῆρκα λεγό-
 μενα κοινῶς , Μουτζουκίλι , Ολύτζικα , ἔτι
 ἄλλα παρὰ τῶν ἐν ἄλλαις Χώραις , καὶ τὰ
 λοιπὰ .
 5. Πρῶτος Βασιλεὺς τῆς Ἡπέρου , δεικνύ-
 μεν εἰς τοὺς Ζυγγραφεῖς , τὰ ἐστῆθη μετὰ τὸν
 κατὰ κλυσμὸν , ἀπὸ τοῦ Τρωϊκοῦ Πολέμου , ὁ
 Φαίδων , ὃχι ὁ Ἀπόλλων , ἀλλ' ἄλλος τις ,
 ὁ ὁποῖος ἤλθεν εἰς τὴν Ἡπέρον , ὁμοῦ μὲν τὸν
 Πιλατζόν . ἄλλοι λέγουσιν ὅτι ἰβασίλδων
 ὁ Δάκαλιων καὶ ἡ Πύρρα , ὑποβῆθ' ἐν εἰς
 τὴν προσηγνὴν τοῦ ἐν Δωδώνῃ Μαντείου , ἐπιόν-
 τος αὐτοῖς , τὰ καποικίησεν εἰς τοὺς Μολοσσῶς
 καὶ Θισρωτοῦς . ὅτι δὲ τὰ ἐστῆθη Βασιλεὺς
 τῆς Ἡπέρου καὶ ὁ Ἀἰδονῶς , εἶναι φανερόν ἐκ τῆς
 Ἰσορίας τοῦ Θεσείως καὶ τοῦ Πειρίθου , οἱ
 ὁποῖοι μετὰ τὴν ἀρπαγὴν τῆς Ἑλλάδος , ἐκα-
 τέβησαν καὶ εἰς τὴν Ἡπέρον ἔδρασαν τὴν
 Περσιφόνην τὴν θυγατέρα τοῦ Ἀἰδονῶς , εἰς
 γυναικα τοῦ Πειρίθου , καὶ φθάσαντες ἔκει ,
 χάρουσι καὶ πολὺ σράτδμα , καὶ αὐτοὶ συλ-
 λαμβάνονται . τοὺς ὁποῖους εἶχε φυλακωμέ-
 νους ὁ Ἀἰδονῶς εἰς τὴν Κίχυρον , ἕως ὅπου
 ἤλθεν ὁ Ἡρακλῆς ἔκει , καὶ τὸν παρεκάλεσε
 τὰ ἐλευθέρωσεν τὸν Θεσεία . ἀπὸ ἐπιτύτῳ τοῦ
 συμβάντος ἔλαβον οἱ Ποικταὶ ἀφορμὴν τὰ
 λέγουσιν ὅτι Ἡρακλῆς ἐκατέβη εἰς τοὺς τόπους τῆς
 Ἀδου , καὶ τὸν ἰδέχθη ἐντίμως ἡ Περσιφόνη ,
 ὡς ἀδελφόντης , καὶ τὸν ἐχάρισε τὸν Θεσεία καὶ
 τὸν Πειρίθον , τοὺς ὁποῖους ἀβίβησεν , ὁμοῦ
 καὶ τὸν Κέρβηρον Κυῖα , ἔτι τὰ λοιπὰ . Διόδωρ.
 Βιβλ. δ' : Πλούταρχ : περὶ Πύρρου .
 Μετὰ δὲ τὴν ἄλωσιν τῆς Τρωάδος , πρῶτος
 ἐκατέβη εἰς τὴν Ἡπέρον , ὁ Πύρρος ὁ Ἰῶς
 τοῦ Ἀχιλλείως καὶ τῆς Διηδαμίας τῆς θυγα-
 τρὸς τοῦ Λυκομήδου Βασιλέως τῆς Σκύρου ,
 κατὰ τὸν Πausanias ἐν τοῖς Ἀττικαῖς . ἐλέγητο

Ἰόνιος Κόλπος

Ἀδριατικὸς Κόλπος

Κιμμίρια, Τζουμῆρκα, Μουτζουκίλι, Ολύτζικα.

Βασιλεὺς τῆς Ἡπέρου καὶ τῆς Τρωϊκοῦ Πιπλ.

Φαίδων.

Πιλατζόν, Δάκαλιων, Πύρρα.

Ἀἰδονῶς, Θεσεία, Πειρίθου.

Περσιφόνη.

Κίχυρος.

Ἡρακλῆς.

Πύρρος.

Περραιβοί, Δόλοπις, Ἀθάμαντες, Ζάλακρες, Αἰθίαις.

Ἀκροκεραύνια ὄρη, Χειμῆρκα β.

Χειμῆρκα β.

E. Γ. Δ. της Κ. τ. Π. ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Πύρρος, με τὸ γὰρ εἶχε πῆς τείχας τῆς κεφαλῆς
 Νεοπόλεμος. τῷ Ζεῦ. εἶπε ἐκλέθη καὶ Νεοπόλεμος,
 μετὰ τὸ γὰρ ἐπῆγε κατὰ πολλὰ εἶος εἰς τὸν πόλι-
 μεν, μετὰ τὸν ὁποῖον λαβὼν χρηστὸν ἀπὸ
 Πύρρος. τῷ Μασπῶς Ἐλίου, πῦ Τίῳ τῷ Πειάμου,
 δεῖ γύρισσε εἰς τὴν Θητταλίαν τὴν Παιδεία-
 πυ, ἀλλ' ἦλθε εἰς τὴν Ἡπειρον, ἔχων
 τὰς καὶ διὰ γυναικῶν τὴν Ἀδρομάχην τὴν
 Αἰδρωμάχη. γυναικα πῦ Ἐκπρος, μετὰ τὴν ὁποῖαν ἐγένε-
 σι τὸν Μολοσσῶν, τὸν Πύλλον, καὶ τὸν Πέργαμον.
 εἶχε ἀκόμι μετὰ Ἐκπρος τὸν Ἐλκῶν τὸν Τίον
 πῦ Πειάμου, τὸν ὁποῖον ἐλέπωντες ἀξιοί,
 πῆ γὰρ. ὅθεν πῦ ἔδωκε τὸ Βασίλειον πῆς
 Χαορίας τὰ ὄριζα. εἶτα κατὰ τύχην ἀρίσκει
 ὁ Πύρρος εἰς τὸ Δωδωναῖον Μαντεῖον, τὴν Λά-
 νασαν τὴν Ἐγγύον πῦ Ἡρακλείους, καὶ θυ-
 γατήν πῦ Κλειδίον πῦ Τῆλου, καὶ τὴν ἀρ-
 πάξαι, μετὰ τὴν ὁποῖαν γυναικῶν παιδία, πῆ
 πειρατόπρα ἦσαν Φηλυκά, καὶ τὰ ὑπαίδησε
 μετὰ τὸς πλησιοχώρους Βασιλεῖς, μετὰ τῶν
 ὁποῖων τὴν βοήθειαν ἔλαβε πλῆθη πολλὰ,
 κατὰ τὸν Γουσίον, καὶ δεῖ ἄλλοις εἰς
 ἀπῆς πῆς Γουμάχας, ἀλλ' ἐπῆγε καὶ τὴν Ἐρμιό-
 νην τὴν θυγατήν πῦ Μετῆλαον καὶ πῆς Ἐλίης,
 εἶδωντας τὴν Ἀδρομάχην, εἰς Γουμάκα πῦ
 Ἐλκῶν. ἀπὸ δὲ ἡ Ἐρμιόνη εἶχε πρόπρον
 τυμεδῶν μετὰ τὸν Τυμῆρον τὸν Πάπον πῦ Ὀρί-
 σου, καὶ δι' αὐτὴν τὴν αἰτίαν φοιᾶται ὁ
 Πύρρος ὑπ' αὐτῶν εἰς τὸς Δελφούς. ἀπὸ τῶν
 ὁποῖου Πύρρου, καὶ ὅλοι οἱ Βασιλεῖς πῆς Ἡπέ-
 ρου Πυρρίδαί ἱκαλοῦντο.
 Μετὰ τὸν θάνατον τῶν Πύρρου, ἰδιαδέχθη
 ἅπασαν τὴν Βασιλείαν πῆς Ἡπειρου ὁ Ἐλκῶν
 ὁ Τίος πῦ Πειάμου, ὁ ὁποῖος μετὰ τὴν Ἀδρο-
 μάχην γυναικῶν τὸν Κερεῖνον, καὶ ἀποθανόν ἀφῆ-
 σε διάδοχον πῆς Βασιλείας, ὅχι τὸν Τίον του
 Κερεῖνον, ἀλλὰ τὸν Μολοσσῶν τὸν Τίον τῶν
 Πύρρου.
 Μετὰ τὸν Ἐλκῶν ἐνδοξος Βασιλεὺς ἐσάθη ὁ
 Μολοσσῶν ὁ Τίος πῦ Πύρρου. διὰ τὸν δὲ
 ἐσάθη εἰς τὴν Ἡπειρον μετὰ ὁ Κερεῖνος ὁ Τίος
 πῦ Ἐλκῶν, μετὰ ὁ Πέργαμος ὁ ἀδελφός του,
 μετὰ ἡ Ἀδρομάχη ἡ Μηρῆ. ἀλλ' ἐπῆγε εἰς
 τὴν Ἀσίαν.
 Μετὰ τῶν, δ' : Βασιλεὺς πῆς Ἡπειρου ἐσάθη
 ὁ Πύλλος ὁ Τίος πῦ Πύρρου, καὶ ἀδελφός πῦ
 Μολοσσῶν. καὶ ἀπὸ τὸν καιρὸν ἐποῦν τῶν Βα-
 σιλείων, ἕως εἰς τὸν καιρὸν τῶν Βασιλείων Θα-
 ρύπου, ὁποῦ εἰς τὸν καιρὸν ἀπῆρας χεῖδον
 γυναικῶν δικαπέσι, ἅπασαν ἡ Βασιλεία πῆς

Ἡπειρου ὑπὸ ὅσα Βασιλεία ἱπῆι, κατὰ
 τὸν Παισαῖαν εἰς τὸς Ἀττ., καὶ ὁ Τίος διεδέ-
 χθη τὴν Βασιλείαν πῦ Παρῶν, καταγόμενος
 ἅπασαν ἀπὸ τῶν Πύρρου, ἀρ' οὐ καὶ Πυρρίδαί
 ἱκαλοῦντο. παρελθόντες δὲ πρὸς τὸν καιρὸν,
 ὁποῦ ἡ ἀρχὴ πῆς Ἡπειρου ἔπῆ κατὰ διαδοχὰν
 εἰς τὸς Πυρρίδαί, μετὰ τῶν γίνεται Βα-
 σιλεὺς αὐτῆς ὁ Θάρυπος, καταγόμενος ἀπὸ
 τῶν Ἡρακλείους, καὶ ὅχι ἀπὸ τῶν Πύρρου. αὐ-
 τὸς ἀρῶντες ἐσόλισε τὸς αἰοῦς μετὰ ἡδὴ ἔλθον-
 τὰ, καὶ μετὰ γράμμα (ἔσονται καὶ τὰ ἴσα
 βάρβαροι, καὶ πολλὸς καιρὸς, μετὰ τὴν
 ἄλωσιν πῆς Τρωάδος ἀπῆρας, ὁποῦ εἰ
 Ἡπειρῶται δεῖ ἐγτάριζον τὸν καιρὸν τῶν ἄλλοι-
 τος (Ὀμηρ. εἰ Ὀδυσσ.) ὁμοίως εἰ τὰς Πόλεις
 μετὰ φιλατοῦς τόμους, καὶ ἄλλας πολλὰς ἀφῆ-
 ρισίας ἔκαμπε, ἔσονται καὶ τὰ ἴσα ἔμπειρος
 καὶ διάστημα. ἐποῦν γυναικῶν Τίον τὸν Ἀλκί-
 ταν, τὸν ὁποῖον ἀρῆται διάδοχόν του.
 Ὁ Ἀλκίτας ἔσ' ὀλίγον καιρὸν εἰς τὸ Βασίλειον,
 καὶ μετὰ τὸν θάνατόν τε ἀρῆται διάδοχον τὸν
 Τίον τῶν Ἀρρύβου ὑπὸ Ἐπιφῶνους, σμικρὸν
 εἶτι ὄντα.
 Σπύλλεται ὁ Ἀρρύβου ἀπὸ τῶν Ἐπιφῶν,
 καὶ τῶν Ἐξόχων πῆς Ἡπειρου εἰς Ἀθῆνας
 χάρις μαθήσεως, καὶ ἔχωντας ἀφῆρας με-
 γάλων καὶ ἀγχινοίας, εἰς ὀλίγον καιρὸν ἔλα-
 βε προκοπὴν μεγάλην. ὅθεν ἐπαλασφίει εἰς
 τὸ Βασίλειον, καὶ μᾶλλον ἔγαπέθη ὑπὸ τῶν
 Ἡπειρῶν ὡς σοφώπρος. ἐσάθη ἐνδοξος εἰς
 τὴν Βασιλείαν, ἰσομοδίππει τόμους λυσίπ-
 λῆς, ἰδιάταξε Σύγκλητον, Λεισυκρατίας,
 καὶ τὴν κατ' ἴτος τῶν Κερεῖν περιόδον. καὶ κα-
 θῆς οἱ Ἡπειρῶται ἔλαβον τὸ Βασίλειον ὑπὸ
 τῶν Πύρρου πῦ Τίου πῦ Ἀχιλλῆως, ἐτῆ ἀπὸ
 τῆς πῦ Ἀρρύβου ἦδη κάλλινα, καὶ τόμους
 εἰδόξους. ἐγένετο Τίους μετὰ τὴν Τρωάδα,
 Ἀλκίτας, Ἀιακίδην, καὶ Νεοπόλεμον. καὶ
 ζῶντας ἀκόμι ὁ Ἀρρύβου, ἔδωκε τὸ Βασι-
 λειόν του εἰς τὸν μεγάλῃ πρῶτον Τίον τὸν Ἀλ-
 κίταν, τὸν ὁποῖον πάλιν ἔγαλε, μετὰ τὸ γὰρ
 ἦτον ἀφῆρας θυμῶν καὶ ἀκρατῆς, καὶ αὐτ'
 αὐτὸς ἔβαλε τὸν ἄλλον του Τίον Ἀιακίδην. ὁ δὲ
 Ἀλκίτας μετὰ θυμῶν τὰ τὸ ὑποφῆρ, ἐπῆγε
 εἰς τὸς Συρακῆας, καὶ κατὰ τῶν τὸν καιρὸν
 εἰς Ὀλυμπιάδι 98. Διοτίσιος ὁ τῶν Συρακῶν
 Τύραννος, ἐσυλλογίζετο διὰ τὰ κυριεύειν
 τὴν Ἡπειρον, ὅχι δι' ἄλλο, παρὶς τὰ δυνάμει
 μετῆτο τὰ συλλῆσθαι τὸν εἰς Δελφῶν Ναόν, πλῆ-
 ρη ὄντα χρημάτων, καὶ κρημνῶν. διὰ τὸν
 πῆμα.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
 ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ
 ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΜΕΡΗΝΟΥ

Αἰκίτας
 Αἰκίτας
 Αἰκίτας
 Αἰκίτας
 Αἰκίτας

πέμπει συμμαχίαν μεγάλην εἰς τὴν Ἰλλυρίαν
 μὲ τὸν Ἀλέξανδρον, στρατιώτας μὲν δύο χιλιά-
 δας, καὶ πανοπλίας πεντακοσίας. ὁμοίως
 καὶ οἱ Ἰλλυριοὶ συναθροίσαντες δυνάμεις πολ-
 λὰς, ἐπὶ γὰρ ἐξαίφνης κατὰ τῆς Ἡπειρώτῃς, καὶ
 μάλιστα εἰς τὸ βασίλειον τῆς Μολοτῆς, καὶ
 ἔκαμον μεγάλην ἀφανισμόν εἰς τοὺς Ἡπειρώ-
 τας, ἔγοντες καὶ τὰ ἐφρονέσασθαι ἀπ' αὐτῶν,
 πλείους τῶν μυρίων πεντάκις χιλίων, καὶ αὐ-
 τῶν τῶν ἀλογοπόρην καὶ τὸν μὲν τῶν Βαρβά-
 ρων αἰσείλασθαι οἱ Ἡπειρώται διὰ τῆς βοιωτίας,
 ὅπου τοὺς ἔστειλασθαι οἱ Λακεδαιμόνιοι, μαθόν-
 τες πᾶσαν αὐτῶν (Διοδ. Σικελ.) βασιλεύου-
 τας λοιπὸν τοῦ Ἀιακίδου, μετὰ τὸν θάνατον
 τοῦ Πατρὸς αὐτῶν Ἀρρύβου, ἐκράτισεν τὴν ἀρχὴν
 τῆς Ἡπείρου Ἀλέξανδρος ὁ γιὸς τοῦ Νιοπ-
 τολέμου, καὶ Ἀντιφίος τοῦ Ἀιακίδου, ἔσαν-
 τες καὶ οἱ ἀνωρῆθες Ἀδελφοὶ οἱ γιῶν τοῦ
 Ἀρρύβου, τὰ ἰσασίας αἰάμισόντους. ὁ δὲ
 φηθεὶς Ἀλέξανδρος ὁ γιὸς τοῦ Νιοπτολέμου
 ἦτον πειρίφημος καὶ κατὰ τὸ γένος, καὶ
 κατὰ τὴν ἀξίαν, καὶ τὴν ὠραιότητα, ὁμοί-
 ως καὶ διὰ τὴν συγγένειαν ὅπου εἶχε μὲ τὸν
 Φίλιππον τὸν Πατέρα τοῦ μεγάλου Ἀλεξάν-
 δρου, αἰσὰ ὅπου τὸν εἶχε Γαμβρόν εἰς τὴν
 Ἀδελφάντου τὴν Ὀλυμπιάδα τὴν Μητέρα τοῦ
 Ἀλεξάνδρου. διότι ὁ Νιοπτόλεμος ὁ Ἀδελφός
 τοῦ Ἀιακίδου ἐγέννησεν αὐτὸν τὸν Ἀλέξαν-
 δρον, καὶ τὴν Ὀλυμπιάδα. ὅταν δὲ ὁ Μέγας
 Ἀλέξανδρος ἐπέλαμει κατὰ τῆς Περσῶν καὶ τῆς
 Ἀσιατικῆς, οἱ Ταραντῖνοι ἐκράξαν ἐπὶ τὸν τὸν
 Ἀλέξανδρον τοῦ Νιοπτολέμου, ἢ ἀπεράσθαι
 εἰς τὴν Ἰταλίαν, διὰ τὰ κινδύους τὴν Δύσιν.
 φθάσας δὲ μὲ τὸ στρατόματόν εἰς τὴν Καλα-
 βρίας, ὑπέταξε μερικὰς πόλεις τῆς Βρουτ-
 τίων καὶ τῆς Λουκανῶν, τὸν ὅποιον ἰδόντες οἱ
 Ρωμαῖοι ἐκινέθησαν κατ' αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς
 ὄχι φοβούμενος, ἀλλὰ σοχαζόμενος ἐαυτῆ-
 σθαι τὴν δυνάμιν, ἔκαμεν ἀγάπην μὲ αὐ-
 τῶν. πλεονεκτήσιον λαβὼν χρησμὸν ἀπὸ τοῦ Δω-
 δωναίου Μαντείου, ὅτι ἔχει τὰ κινδυνώσθαι εἰς
 τὴν Πόλιν Πανδοσίαν, καὶ εἰς τὸν Ἀχέροντα
 Ποτῖ, τὰ ὅποια ἐλογιάζει τὰ εἶναι μόνον εἰς
 τὴν Ἡπειρον, ἐκεῖ ὅπου ἦτον τὸ βασίλειόν τε,
 ἀπέρασεν εἰς τὴν Ἰταλίαν, διὰ τὰ ἐλθεῖν τῆς
 τῆς πιαύτης προλήψεως. ἔγοντες λοιπὸν
 καὶ τὰ νικητῆς τὸ στρατόματόν ὑπὸ τῆς Λουκα-
 νῶν, τῆς ἐλθόντων εἰς βοιωτίας τῆς Σαμιτῆς,
 αἰτῶντες ὄρεζον τὴν Πόλιν, ὅπου πανυῶκοιτῆς
 λέγεται Ἀβρουτζο, πλησίον τῆς Πανδο-

σίας, καὶ φρονέσας αὐτὸς ὁ Ἀλέξανδρος
 τὸν Ἀρχιστρατήγον τῶν Λουκανῶν, φάγωντας
 ἐπὶ γὰρ εἰς τὸν Ἀχέροντα Ποτῖ, καὶ ἐβιαζό-
 μενος τὰ τὸν ἀπεράσθαι, ἤκουσεν ἑνὸς στρατιώ-
 τος βλασφημοῦτος αὐτὸν, καὶ λέγοντος, ὅτι
 δικαίως αὐτομάθην Ἀχέρων, ἤγουν Πόταμόν
 τοῦ Ἀχέρων. καὶ ὁ Ἀλέξανδρος ἐθυμούμενος
 τὸν Χρησμὸν τοῦ Μαντείου, ἐσαμάτισεν ὀλί-
 γον, ἀπορῶντας τὴν τὰ κάμη, καὶ παρακι-
 νούμενος ὑπὸ τοῦ Σωτινίου ἢ ἀπεράσθαι, ἐφρονέ-
 θη ἐκεῖ ὑπότινος προδότου Λουκανῶν. ὕστερον
 δὲ ἐξήλασεν τὸ σῶμα τοῦ ὄλου, τὸ ἔφειρον εἰς
 τὴν Κουσκόντζαν, καὶ ἐκείθεν εἰς τὴν Μετῶπον-
 τιν, καὶ πλεονεκτήσιον εἰς τὴν Ἡπειρον ἔεις τὴν
 Κλειοπέταν τὴν Γυλαϊκάτου, καὶ εἰς τὴν Ὀλυμ-
 πιάδα τὴν Ἀδελφάντου, καὶ Μρά τοῦ Ἀλε-
 ξάνδρου τοῦ Μακεδόνα, αἰς γράφ. Τίτος Λίβιος,
 Διοδ. Σικελ. καὶ Πλίνιος.
 Μετὰ τὸν θάνατον ἰούτου τοῦ Ἀλεξάνδρου,
 δέχεται πάλιν τὴν ἀρχὴν τῆς Ἡπείρου ὁ Ἀι-
 ακίδης, ὁ ὅποιος ἀκούσας πῶς ὁ Κάσανδρος
 περιέκλεισεν εἰς τὴν Πύδιαν, Πόλιν τῆς Μα-
 κεδονίας, τὴν Ὀλυμπιάδα, ἔχυσεν μετ'
 ἑαυτοῦ τὸν γιὸν τοῦ μεγάλου Ἀλεξάνδρου, καὶ
 τὴν Θεσσαλονίκην, τὴν Θυγατρίαν, (ὡς ἂν
 ὅπου αὐτὸς ὁ Ἀιακίδης γενεῆ μὲ τὴν Φθίαν
 τὴν Θυγατέρα τοῦ Θετταλοῦ Μεύωνος, Ἀν-
 δρὸς Ἀδοκίμου καὶ ἐξόχου, γυγινημέτου πε-
 ρὶ τὸν Λαμιακὸν Πόλεμον, τὸν Πύρρον, καὶ
 δύο Θυγατέρας, τὴν Ἀντιδάμειαν, καὶ τὴν
 Τρωιάδα,) ἐθυμώθη λίαν, διότι δέεισκε-
 το πάσι ὑπὸ τῆς Ὀλυμπιάδος, καὶ
 συναθροίσας αὐτοῦ, ἐπὶ γὰρ κατὰ τοῦ Κασάν-
 δρου, ἀλλ' ὁ Κάσανδρος ἀκούσας τὸν ἐρχομὸν
 τοῦ Ἀιακίδου, ἀφώπεμψεν ἕνα στρατηγὸν τὸν
 Ἀπαρτίαν μὲ δυνάμιν ἰκανὴν, τὰ πιάσθαι τὰ
 στρατὰ. καὶ ἐκ τούτου ἔμεινεν ἀφανὴς ὁ Αἰα-
 ακίδης, καὶ μάλιστα οἱ Ἡπειρώται διὰ τὴν
 ἔχθραν, ὅπου εἶχαν εἰς τὴν Ὀλυμπιάδα, δεῖ
 ἔθειλον τὰ στρατεύσασθαι κατὰ τῆς Μακεδονίας.
 ὁ δὲ Ἀιακίδης θέλωντας τὰ βοιωτίας τῆς
 Ὀλυμπιάδος, ἀπέλυσεν ὅσους τῆς Ἡπειρω-
 τῆς ἐθέλησαν τὰ γυρίσασθαι ὀπίσω, καὶ ἐκρά-
 τισεν μόνον ἐκείτους, ὅπου θεληματικῶς ἠγά-
 πουν τὰ κινδυνώσθαι μὲ αὐτὸν. μετὰ αὐτοῦς λοι-
 πὸν ἐπὶ γὰρ εἰς τὴν Μακεδονίαν, καὶ φρονέσας
 διὰ τῆς Ὀλυμπιάδος τὸν Ἀριδαῖον τὸν Ἀδελ-
 φὸν τοῦ Ἀλεξάνδρου, ὁμοῦ καὶ τὴν Γυλαϊκά-
 του, ὕστερον δηλαδὴ τῆς πλεονεκτησίας τοῦ Ἀλεξάν-
 δρου ἐπὶ τῆς καὶ ἡμισυ, ἔλλα ἀόστια ἔφαρξε
 κατὰ

Αλέξανδρος

Φίλιππος

Ολυμπία, Αλέξανδρος

Πανδοσία

Λουκανοί

Σαμιταί

Αβρουτζοί

Αχέρων

Αιακίδης, Κάσανδρος, Πύδιαν

Κάσανδρος

Απαρτίας

Αριδαία

Ε. Π. Δ. της Κ. Τ. Π. ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

κατὰ τῶν Μακεδόνων, τὰ ὅποια μαθόντες οἱ
 Ἡπειρώται ἐξασίασαν κατὰ τοῦ Βασιλείως
 αὐτοῦ, καὶ μετὰ κοινὴν γνώμην ἀπεφάτισαν,
 αὐτὸν μετὰ τὸν Ἀιακίδην τὰ διώξωσι τῆς Βασι-
 λείας, καὶ τὰ δεχθῶσι τὸν Κάσσανδρον τὸν
 ἀλλότριον, ὡς Βασιλέαυτος, τὸ ὅποιον καὶ
 ἐπλεείωσαν· καὶ ὑπετάθη ἡ πρώτη ἀποστα-
 σία τῶν Ἡπειρωτῶν.

Ἡπειρώται.

Ἀποστάσιες λοιπὸν οἱ Ἡπειρώται τὴν ἀρ-
 χὴν τῆς Ἡπέρου εἰς τὸν Κάσσανδρον, αὐτὸς μετὰ
 ὁ Κάσσανδρος δὲ ἐκατέβη εἰς τὴν Ἡπειρον,
 ἀλλ' ἐπέμψεν αὐτὸν Ἐπιμελητὴν Ἐστρα-
 τῶν τὸν Ἰεὺ τῷ Λυκίσκῳ, ἐὼς Ὀλυμπιά-
 δας, ριε : ὡς γράφει Διόδωρος : Σικελ. φυλλ.
 685.

Ἡπειρώται.

Ἐπιμελητὴς ἐλίγῳ καιρῷ, ἐσυμπάθησας
 οἱ Ἡπειρώται τὸν Ἀιακίδην, καὶ πάλιν τὸν
 κτείναντες τὰ ἔλθῃ εἰς αὐτοὺς ὡς Βασιλεὺς
 ἰσχυρὸς καὶ γνήσιος, τὸ ὅποιον μαθὼν ὁ Κά-
 σσανδρος ἐκαστιῶνατο εἰς αὐτοὺς, καὶ δὲ ἀφίεν
 τὸν Ἀιακίδην τὰ κατέβη εἰς τὴν Ἡπειρον. ὥστε
 ἐσυνέβη τὰ κάμην πόλεμον ἐφίλιππος ὁ
 Ἀδελφὸς τοῦ Κασσάνδρου, καὶ ὁ Ἀιακίδης
 πλεσίον τῶν Ὀινιάδων, ἢ τοῖς Κατοχῆς,
 εἰς τὸν ὁποῖον πόλεμον λαβὼν καιρῶν πληγὴν
 ὁ Ἀιακίδης, ἐπέδρασε μετ' οὐ πολὺ, τὸ ὁ-
 ποῖον μαθόντες οἱ Ἡπειρώται καὶ παρακινή-
 θέντες ὑπὸ τοῦ Κασσάνδρου, τότεν ἠγέρθησαν,
 ὥστε ἐκ τῆς ὀργῆς αὐτῶν, ἐπῆγαν τὰ φο-
 τεύσασιν καὶ τὸν Ἰόντου τὸν Πύρρον, ἠπίον
 ἔτι ἄλλοι καὶ ἄλλοι, τὸ ὅποιον οἱ Συγγενεῖς
 περὶ καὶ ἡ Μήκρου, ἔσειλαν κρυφίως εἰς τὴν
 Ἐρῶν τὴν Γυναῖκα τῷ Γλαύκῳ τῷ Βασιλείως
 τῶν Ἰλλυριῶν, διὰ τὰ τὸ ἀνατρέψῃ, καὶ τὰ
 τὸν ἀνῆστη, ὡς ἀνὸπῃ καὶ αὐτὴ ἐκατάγειτο ἐκ
 τοῦ γένους τῶν Ἀιακιδῶν.

Ἐρῶν.
Ἰλλυριῶν.

Ἀλλήτες.

Δέχονται λοιπὸν οἱ Ἡπειρώται Βασιλέαυτος
 πάλιν τὸν Ἀλέξανδρον τὸν ἀριστὸν τῶν Ἰόντων τοῦ
 Ἀρριόβου, ἀλλ' αὐτὸς δὲ μετέβαλε τὴν ἀρο-
 τήραν τοῦ γένους, ἀλλ' ἐφάνα χειρότερος εἰς
 αὐτοὺς. διὰ τὸ αὐτοδημογήτατες οἱ Ἡπειρώ-
 ται, ἐπῆγαν κατ' αὐτῷ τὴν εὐχὴν, καὶ τὸν
 ἐξόνεισαν, ὁμοίως καὶ πύς Ἰεῦς τοῦ. καὶ ἐκ-
 λέγουσι διὰ Βασιλέαυτος τὸν Πύρρον τὸν Ἰόν
 τοῦ Ἀιακίδου, καὶ τὸν καλεῖσιν ἐκείθεν, ὁ
 ὁποῖος ὅταν ἦλθεν εἰς αὐτὴς ἦτον κατὰ τὴν ἠλι-
 κίαν ἐτῶν εἰκοσθεκα.

Πύρρος.

Ἐπὺς ὁ Πύρρος ὁ Ἰόν τοῦ Ἀιακίδου τὸσον
 ἠγαπήθη ὑπὸ τοῦ Γλαύκου τοῦ Βασιλείως τῶν
 Ἰλλυριῶν, διὰ τὰ ἀγαθὰ καὶ βασιλικά

ἦθη, ὅπου ἀκόμι μικρόθεν ἔλαμπον, ὡς
 ἔγιεν Ἰόνος θεῖος αὐτοῦ, καὶ τὸσον τὸν ἐβούθη-
 σεν, ὡς τὸν ἐλάθῃωσεν ἐκ τῶν μεγάλων ἀ-
 πειλῶν τοῦ Κασσάνδρου, μετὰ ὅλον ὅπου ὁ Κάσαν-
 δρος ἐπαῖξε τὰ δάση τοῦ Γλαύκου διακόσια
 πάλια, μόνον τὰ τοῦ δάση τὸν Πύρρον, ἔ-
 τὸν κατεβάξει μετὰ μεγάλην δυνάμειν εἰς τὴν
 Ἡπειρον διὰ τὰ λάβῃ τὴν πατρῴαν βασιλεί-
 αν, τὸ ὅποιον ἐδέχθησας μετὰ χαρᾶς οἱ
 Ἡπειρώται διὰ τὴν μεγάλην προκοπὴν, ὅπῃ
 ἐκ νεότητος ἐδείχθη. εἰς τὰς ἀρχὰς μὴ ἔχον-
 τας ἀκόμι ὁ Πύρρος ἰσχυρὰς δυνάμεις, ἔρχε-
 ται κατ' αὐτοῦ μετὰ πολὺ στρατόμα τῶν Μακε-
 δόνων Κάσσανδρος ὁ Ἰόνος τοῦ Ἀντιγόγου, ἔχ-
 θρὸς πατρικίου, καὶ ὡς ἀνὸπῃ ὁ Πύρρος
 δὲ ἠδυνάτο τὰ τὸν ἐκαστιῶν, φάγει ἀπὸ
 τῆς Ἡπέρου, καὶ πηγίει εἰς τὸν Πτολι-
 μαῖον τοῦ Λάγου, τὸν Βασιλέα τῆς Αἰγύ-
 πτου, τὸ ὅποιον δεξιῶθεις ὁ Πτολεμαῖος
 τοῦ δίδει εἰς Γυναῖκα τὴν Προγονήτου
 Ἀντιγόγου, καὶ μετὰ μέγαν στόλον τῶν Αἰγυ-
 πτίων ἐλθὼν εἰς τὴν Ἡπειρον, ὄρσαλε
 τὸν Νεοπτόλεμον ἐκ τῆς βασιλείας, τὸν
 ὁποῖον εἶχε βάλει ὁ Κάσσανδρος, καὶ τὰ
 λοιπὰ.

Ἀφ' οὗ δὲ ἐξερύσσει τὴν Βασιλείαν, καὶ ἔγινε
 εἰς ὅλους φοβερός, ἰκνεύσσει τὴν Νῆσον τῶν
 Κορῶν, καὶ πολλὰς πόλεις τῆς Ἰταλίας, καὶ
 Σικελίας, διώγει δύο Βασιλεῖς ἐκ τῆς Μα-
 κεδονίας, τὸν Ἀντίγονον τὸν Ἰόν τοῦ Κα-
 σσάνδρου, καὶ Δημήτριον τὸν Πολιορκητὴν, καὶ
 κυριεύει τὴν αὐτὴν Μακεδονίαν, τὴν Θίτταλιαν,
 καὶ ἄλλας πολλὰς πόλεις. Ἐτούτος ὁ Πύρρος
 ἐτάθη ὁ ἀρῶτος ὅπου ἔφριε πόλεμος κατὰ τῶν
 Ῥωμαίων. διότι ἀπὸ αὐτοῦ οὐδεὶς ἄλλος τῶν
 Ἑλλήνων ἐτόλμησε τὰ στρατεύσῃ κατ' αὐτῶν
 ὅπου ὁ Διομήδης καὶ οἱ σὺν αὐτῷ Ἀργεῖοι λέ-
 γονται τὰ ἠφειρον ὅπλα κατὰ τοῦ Ἀιγίου, με-
 τὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Τρωάδος. καὶ μετὰ ὅλον ὅπου
 οἱ Ἀθηναῖοι ἐβούλοντο τὰ κατετρέψουν τὴν
 Ἰταλίαν, ἀλλ' ἀπέτυχον, διὰ τοῦτο πείθη-
 σιν ἰτούτον τὸν Πύρρον, τὰ πηγίει κατ' αὐ-
 τῶν, λέγοντες τοῦ καὶ ἄλλα πολλὰ, καὶ ὅτε
 μίξοντα δὲ δαιμονίαν θέλει ἔχει, παρὰ τὰ ὀρί-
 σθη καὶ ὅλην τὴν Ἑλλάδα. αὐτὸς δὲ ἀρῶς τῆς
 ἄλλοις ἐνθυμήθη τὴν ἄλωσιν τῆς Τρωάδος,
 καὶ ὅτι δίκαιον εἶναι, αὐτὸς ὡς Ἀπόγονος
 ὅπου ἦτον τοῦ Ἀχιλλεύου, τὰ πηγίει ἐκαστιῶν
 τῶν ἀποίκων Τρωαδικοῦ, καὶ ὡς τὸν λόγον
 εἰς ἐργασίβαλε. Ὡς γὰρ ὦν, καὶ τὸλμησεν
 εἰς.

Πρῶτος ἐπὶ
 τῆς ἠφειρον
 ἀπέ-
 λημῃ κατὰ τῶν
 Ῥωμαίων.

μεγάλην ἔχων, οὐδέποτε βραδείως ἐφίρειτο ἐφ' ὃ αὐτὸ ἐβούλετο.

Εἰς τὸ πρῶτον ἔτος τῆς ροι Οὐλυμπιᾶς ἦλθε κατὰ τῶν Ῥωμαίων ὁ Πύρρος, καὶ πρῶτος κατ' αὐτῶν ἀφίκει πύς Ἐλέφαντας, ὅπου εἶχε λάβη εἰς τὸν πόλεμον, ὅπου ἔκαμε μετὰ τοῦ Δημητρίου τοῦ Βασιλέως τῶν Μακεδόνων, τοὺς ὁποίους ἰδόντες οἱ Ῥωμαῖοι, ἀκρως ἐφοβήθησαν, λογιάσαντες, ὅτι θέλει εἶσαι τίποτε ἄλλο φαινόμενον παρά ζῶα. ἐπειδὴ ἔαλλαν φορὰς δευτέραις εἶδαν, μετ' ὅλον ὅπου τὸ ὄνομά τους ἦκετον. διότι ἀπὸ τοῦ γὰ πηγυρόου οἱ Μακεδόνες μετὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου εἰς τὴν Ἀσίαν, οὐδεὶς τῶν Εὐρωπαϊῶν εἶδε τὰ τιαῦτα ζῶα, πλὴν τῶν Ἰνδῶν καὶ Λιβύων. πλάστειον, καὶ ἄλλας πολλοὺς πολέμους ποιήσας μετ' ἄλλους, φορέεται εἰς τὰ Ἄργος τῆς Πελοποννήσου, πληγασθεὶς ὑπὸ μιᾶς Γυναικὸς μετ' ἕνα κεραμίδι εἰς τὴν κεφαλὴν, τὴν ὁποίαν Γυναικά οἱ Ἄργεῖοι λέγουσι γὰ ἦτον ἡ Διμήτρα Θεῖα, ὁμοιωθεῖσα εἰς γῆμα Γυναικὸς. καὶ κατὰ τὸ δευτέρον ἐπαρήλαξε τῶν Ἀιακιδῶν Προπατόρων του, ὡσαύτ' ὅπου ὁ Ἀχιλλεύς ἐφονεύθη ὑπὸ Ἀλεξάνδρου τοῦ Πελάμου, καὶ τοῦ Ἀπόλλωνος, ὁ Πύρρος ὁ γιὸς τοῦ Ἀχιλλεύς εἰς τοὺς Δελφούς ὑπὸ τῆς Οὔρης ἀφραχθέντος ὑπὸ τῆς Πυθίας, καὶ πλάστειος ἐπιτύπος ὁ Πύρρος εἰς τὸ Ἄργος ὑπὸ τῆς Θεῖας Διμήτρας.

Ἐπὶ τῆς ὁ Πύρρος κατὰ τὴν ἰδίαν τῆ ἀφρώπου ἐπαράσινε τὸ βασιλικὸν ἀξίωμα φοβερόν, δευτέρου πύς ὀδόντας χειρισμένους, ὡσαύτ' οἱ λοιποὶ τῶν αἰῶν, ἀλλ' ἐν μόνον σωματικὸς ὄσου, τῆ ὁποίου μετ' ἡ γραμμαῖς ἐχαρακτηρίζοντο οἱ ὀδόντες. τὸ μέγα δάκτυλον τοῦ δεξιῆς ποδὸς εἶχε κάποιαν θαυμασίαν δυνάμιν, δι' οὗ ἰάθετο πύς Σπληνισμένους κατὰ τῶν τῶν ἔσπον. τῆς ἐξάπλων ὑπτίης, καὶ μετ' αὐτὸν τὸν δάκτυλον τῆς ἐξελίβε τὸν Σπληνα, θυσιάζοντας ὁμῶ καὶ λακὸν Ἀλεξούρα. καὶ δευτέρου καθεὶς οὐτὸ πίνης, ἔπ' ἀδοξος, ὅπῃ γὰ μὴ ἀπιλάμβανσε ἀπὸ τῆ Πύρρου ταύτης τῆς θηραπείας, καὶ ὁ μισθὸς του ἦτον ὁ ἀλεξούρα, ὅπῃ ἐσφαζε χαρμίσματος εἰς αὐτὸν, καὶ ἐπὶ τὸν δάκτυλον λέγουσι μετὰ τὴν τελευτὴν, ὅλοτελῶς ἐφωτιά, ὅταν τῆ ἔκαψαν τὸ σῶμα, γὰ μὴ τὸν ἐγγιζεν. ἐσάθη περιφνημὸς καὶ ἐφάμιλλος μετ' ὁ Ἀλέξανδρον, ἢ καὶ μετ' ὁ Ἡρακλῆ εἰς τὰς ἀράξεις, καὶ Ἡρώας. ἐκαλεῖτο ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν τῆ Ἀίης, καὶ αὐτὸς ἀπικεῖντο. τί γὰρ οὐ μέλλει, τοῖς ὑμῆτεροις ὀπλοιστῶς περ

ἀκυστήροις αἰρόμενος; γράφει τὸν βίον αὐτῆ ὁ Πλούταρχος, καὶ ἄλλοι.

Καὶ καθὼς ἀρχισε τὸ Βασίλειον τῆς Ἡπείρου ἀπὸ τῆ Πύρρου τῆ γιου τῆ Ἀχιλλεύς, ἔτρε ἐπλεῖωσεν εἰς τὸν Πύρρον τὸν γιὸν τῆ Ἀιακίδου. διὸ μετὰ τὴν τελευτὴν αὐτῆ, δευτέρου ἐσάθησαν ἄλλοι Βασιλεῖς τῆς Ἡπείρου ὀνομαστοί. μάλιστα οὐ πολλῶ παρελθόντος τῆ μετὰ ζῶ χρόνου, ἔγινεν ἡ παντελής καταστροφή τῆς Ἡπείρου ὑπὸ Παύλου Ἀιμιλίου τῆ Ἀρχιστρατήγου τῆ Ῥωμαίων. ὅτι καθὼς οἱ Ἡπειρώται μετὰ τοῦ Πύρρου, ἀφῶτοι τῆ ἄλλων Ἑλλήνων, ἐπῆγαν κατὰ τῆ Ῥωμαίων, ἔτρε καὶ οἱ Ῥωμαῖοι ἀφῶτερον ἦλθαν κατὰ τῆ Ἡπειρωτῶν, εἴτε καὶ κατὰ τῆ λοιπῶν Ἑλλήνων, καὶ μετὰ ταῦτα ἐσάθη ὁ Παῦλος Ἀιμίλιος ἔπατος εἰς τῆ Ῥώμης ἐναντίον τοῦ Περσέως τοῦ γόθου γιου τῆ Φιλίππου τῆ Βασιλέως τῆ Μακεδόνων, τὸν ὁποῖον πολεμήσας ἐνίκησεν ὀλοτελῶς. μετὰ ταῦτα τὴν νίκην ἐπῆγαν ὁ Παῦλος Ἀιμίλιος εἰς τὴν Ἑλλάδα, θηραπείας χάριν, εἴτε ἦλθεν εἰς τὴν Ἡπείρον, ἔσωντας καὶ γὰ εἶχε δόγμα τῆ Συγκλήτου, ὅτι ὅλους τοὺς στρατιωτῶν αὐτοῦ, γὰ τοὺς ἀφελήσῃ, καὶ γὰ τοὺς πλουτήσῃ ἀπὸ τῆ Πόλεων τῆς Ἡπείρου. διὰ τοῦτο χωρεῖ γὰ ἡζῶνται οἱ Ἡπειρώται, κράζει τοὺς Προίτους αὐτῶν, ἔ τοὺς ἀφράζον, τὴν ταῦτα ἡμέρας γὰ τοῦ φέρων ὅσον χρυσάφι καὶ ἀσθήμι δέρεται εἰς τὰς Οἰκίας, καὶ εἰς τοὺς Ναοὺς αὐτῶν, καὶ εἰς καθ' ἕνα ἀπ' αὐτῶν τῶ Προίτων τῆ Ἡπειρωτῶν, οἱ ὁποῖοι ὄλοτε ἦσαν δέκα, ἔδωτε καὶ ἀπὸ ἕνα Ταξίαρχον μετ' ἑστράτευμα τάχα διὰ φύλαξιν, τῶν ὁποῖων Ταξίαρχων παρήγγειλε κρυφίως, τὴν ταῦτα ἡμέρας γὰ κάμουσι ὄλοι καταδρομὴν ἐν τῶ αὐτῆ χρόνῳ κατὰ τῶν Πόλεων καὶ τῶν αἰῶν, καὶ ἔτρε εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ὄραν καὶ ἡμέρας ἔδουλωσαν Ἀνοὺς χιλιάδας 150. καὶ Πόλεις ἐπόρθησαν 70. καὶ ἀπὸ τῶν φθορῶν καὶ πτωχεύσῃ ὅπου ἔκαμον, ἔπισαν τοῦ καθῆ Σφρατιώτου ἑνδεκά δραχμαί. μετὰ ταῦτα ἐπῆγαν ὁ Ἀιμίλιος εἰς τὸ Ὀρεκόν, κακῶθον ἐπλάσαν εἰς Ἰταλίαν (Πολύβιος παρά τῆ Στράβωνι, καὶ ἄλλοι) καὶ ἀπὸ τῆς αὐτῆς καταστροφῆς, ἔως τῆς μοναρχίας τοῦ Ἀυγούστου Καίσαρος ἀπέρασαν ἐπὶ σχεδὸν 139. ὅπῃ αὐτὸς ὁ Ἀυγούστος Καίσαρ ἰδὼν τὰς Πόλεις τῆς Ἀκαρναντίας καὶ Θεσπρωτίας, αἱ ὁποῖαι ἦσαν ἐκτελυμέναι καὶ διεφθαρμέναι ὑπὸ τῶν σωματικῶν πολέμων τῶν Μακεδόνων

Καταστροφή τῆς Ἡπείρου. Παῦλος Ἀιμίλιος.

Ἀυγούστος Καίσαρ.

Ελίφωτες. Διμήτρα.

ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

καὶ τῆς Ῥωμαίων, τὰς ἐκποικίχσαν ὅλας εἰς τὴν Νικόπολιν τὴν παρ' αὐτῷ κτιθεῖσαν, Στραβ.: Βιβλ. ι'. Πάλαιρός τε καὶ Ἀλυζία, καὶ Ἄργος τὸ Ἀμφιλοχικόν, καὶ Ἀμβρακία, ἔσθ' ἄλλαι πλείους γῆραι: Περιοικίδες γὰρ ὄντι, ἢ καὶ πασαι τῆς Νικόπολεως: καὶ ἕκαστος ἑμμενῶν ἑρκμοί ποταμοὶ πόλεις τῆς Ἡπείρου· αὐτὰυτὰς ἑρκμώθησαν καὶ ὑπὸ τῶν Γότθων, καὶ Γαλλογρικῶν, ἰσθ' ὁποίων ταυτῶν ἰδαφίσματα καὶ λείψατα θεωροῦνται.

6. Αἱ πόλεις τῆς Ἡπείρου ἦσαν εἰς μὴν τὴν Χαορίαν (ἢ ὁποῖα Χώρα, ἢ πῶς ἡ σμικροτέρα Ἐπαρχία λέγεται κοινῶς πῶρα Δέλβιον, καὶ Χειμάρρα) τὴν κλιθεῖσαν ἀπὸ τοῦ Χάριτος Ἰσιῦ τοῦ Πριάμου, ὁ ὁποῖος ἔγωντας καὶ τὰ ἄλλα οὐκ ἐμὲ τῶν Ἀδελφόντων τῶν Ἑλλήνων εἰς τὸν αὐτὸν ἔσθ' ἑκποικίχσαν μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Τρωάδος εἰς ἐπιπύον τὸν τόπον, ἐφοικίσθη ὑπ' αὐτῶν τῶν Ἑλλήνων τῶν Ἀδελφῶν κατὰ ἀγνοίαν λαβῶν οὐκ ὁ Ἑλλήνων ἄκραν λύπην διὰ τὸν ἀκύστιον φόνον, ἀνόμασε τὸν τόπον ἐκείνον, ἀπὸς ὀλίγην αὐτῶν παραουδία, Χαορίαν. ἀπ' αὐτῆς τῆς Χαορίας ἐκλήθησαν καὶ οἱ Οἰκουῦντες Χάριτες, Χαορίοι, Χαοριῖται, Χαορικοὶ, Χαορίοι, καὶ τὸ Συλικὸν Χαορίς. οἱ Χάριτες, κατὰ τὸν Θεόπομπον, παρὰ τῶν Στραβ., ἐστάθησαν οἱ ἐσθ' ἑξῆς οἱ τῆς Ἐπαρχίας τῆς Ἡπείρου, καὶ μετὰ τούτους οἱ Μολοτῆ, μετὰ τὰ ἑκποικίχσαν ἀπασίας τῆς Ἡπείρου, καὶ μετὰ τὰ ἕτερας τὸν τόπον αὐτῶν τὸ ἐσθ' ἑξῆς Μασταῖον. εἰς τὴν Χαορίαν ἐκποικίχει πάλαι τὸ Ἑσθ' ὅπου ἐκαλεῖτο Συλικίον. ἔσθ' ἑξῆς καὶ Νομισματῆ, ἰσθ' ὅπου αἱ ἐγγραφαὶ λέγασιν, Χαοριῖται. εἰ ἔσθ' αὐτῆς τῆς Ἐπαρχίας εἶναι ἀπὸς μετὰ Ἀνατολικὸν Μέρος ἢ Μολοσσία, ἀπὸς Μισσημβελίαν ἢ Θιασρωτία, πρὸς Δυσμας τὸ Ἰόνιον Πέλαγος, καὶ ἀπὸς Βορείαν ἔχει τὸν Κέλυδρον Ποταμὸν. Πόλεις λοιπὸν ταύτας τὸ πάλαι ἦσαν, Ὄρεικον ἦτις καὶ Ὄρικός καὶ Ὄρικός ἐλέγετο, Πόλις Παραθαλασσία, κτίσμα τῆς Κόλχων ἀπ' αὐτῆς ἐκλήθη καὶ ἡ Ἐπαρχία Ὄρεικία, καὶ ὁ Λιμὴν Ὄρεικος, καὶ Ὄρεικία Τερέβουθρος: λέγεται κοινῶς πῶρα κατὰ τὸν Νίγρον, Ὄρκα. πλείον ἐπιπύον τοῦ Κόλπου, ἢ τῆς Πόλεως ἦσαν ὁ τάφος τοῦ Κάδμου, καὶ τῆς Γωαικότου Ἀρμονίης, ὀνομασθῆς εἰς τὸ Ποιπῆς. διὰ τὸν ὁποῖον λέγει ὁ Περικυητής.

» Κείναι δ' αὖ περὶ Κόλπον ἴδεις Ἐρκυδία Τύμβον,

» Τύμβον δ' Ἀρμονίης Κάδμοιο πεφῆμις εἴπειτα.
» κείθει γὰρ εἰς ὄριον σκολιὸν γένος ἠλλάξαντο.

Λέγουσιν ὅτι εἰς τὸ γῆρας τῶν ἠλθον ἐκεῖ ὁ Κάδμος, καὶ ἡ Γωαικότου Ἀρμονίη ἐκ τῆς Θηβῶν, καὶ μετεβλήθησαν εἰς γένος σκολιὸν Ὄρειων, αὐτὸν εἰπὴν, ἔγιναν Φίδια, αἰσῶν ὅπου ἀριστοκόμους ὁ Κάδμος εἰς τὰς Θύβας, ἐξόνόσθη τὸν Δράκοντα τοῦ Ἀρτίως τὸν φύλακα τῆς Κρήτης Δίρκης, καὶ τὰ ἕξ. Ὁ μῦθος δὲ φαίνεται ἄλλο, εἰμὴ ὅτι ἐλθόντες οὗτοι ἐκ τῆς Ἑλλάδος εἰς ἐπιπύον τὸν τόπον, μετέβαλον ἐκεῖνα τὰ καλά ἦθη, ὅπου εἶχαν, καὶ Ἑλληνικὴν χρυσήθειαν, καὶ μετέπεσον εἰς διασραμμένα καὶ σκολιὰ ἦθη, καὶ οἶον ὀρειάδη καὶ βάρβαρα. τὸ ἐναντίον παθόντες τοῦ Κίεροντος, ὅπου ἀπὸ ὄριος ἔγινον αὐτῶν, αἰσῶν ὅπου ἐκ τῆς Αἰγύπτου ἐλθὼν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀρίωντας τὰ βάρβαρα ἦθη τῆς Αἰγύπτου, καὶ δεχόμενος τὴν Ἑλληνικὴν ἐπιείκειαν, ἔγινον αὐτῶν. εἶναι λοιπὸν ἐπιπύον ὁ τάφος δύο Πέτραι ἀντικείμεναι καὶ πλησίον, αἱ ὁποῖαι πολλάκις ἐπίσταντο, καὶ ἐκτύπη μία τὴν ἄλλην, τὸ ἐπίσταν ἢ πρὸς σημεῖον εἰς τὰς Ἐσθ' ἑξῆς, δυσυχίας καὶ πολέμων. Ἰδὸς τοῦ Κάδμου καὶ Ἀρμονίης ἦσαν ὁ Ἰλλυριός, ἀπὸ τοῦ ὁποῖου ἐκλήθησαν οἱ Ἰλλυριοὶ καὶ τὸ Ἰλλυρικόν. Πάγορμος Λιμὴν, κοινῶς Πάγορμος, ἀριστοκόμους κατὰ τὸν Στραβῶνα ἐσθ' ἑξῆς τῆς Κερκυρίοις Ὄρεισιν. ἐκλήθη Πάγορμος, μετὰ τὸ εἶναι ἐπιπύον τὰ ἔσθ' αἰσῶν εἰς αὐτὸν κάθε ξύλον. Ὀγγισμός Λιμὴν, λέγεται πῶρα κατὰ τῆς τὸ Σοποτό, ἐσθ' ἑξῆς οἱ Ἄγιοι Σαρωῖται, ἢ καὶ Ὀρκίνο, 12. Μίλια ἀριστοκόμους ἀπὸς Βορείαν τῆς Κερφῶν. Κασιόπη, Λιμὴν καὶ Πόλις περὶ Παραθαλασσία, ἀντικρὺ τῆς Κασιόπης τῆς Κερφῶν.

7. Πρὸ τοῦ εἰπεῖν διατὰ τὰς Μισσημβελίους Πόλεις αὐτῆς, εἶναι χρεια τὰ εἰπεῖν περὶ τῆς Χώρας τῆς Μολοσῶν, αἰσῶν ὅπου πολλάκις λαμβανταῖ ἢ μία ἀντὶ τῆς ἄλλης. Διαδέχεται τὴν Χαορίαν ἀπὸς τὴν Ἀνατολικήν καὶ Βορειοῖτρα μέρη ἢ Μολοσσία, τὴν ὀνομασθῆς λαβούσα ἀπὸ τοῦ Μολοσσοῦ τοῦ Ἰσιῦ τοῦ Πύρρον τοῦ Ἀχιλλέως, καὶ τῆς Ἀνδρομάχης, τῆ βασιλεύσαντος ἐκεῖ. αὐτὴ ἢ Μολοσσία λέγεται καὶ Χαορία, καὶ κοινῶς πῶρα ἢ Ἐπαρχία τῆς Δρυϊνοῦ Πόλεως, κατὰ τὸν τίτλον τοῦ Ἐπισκόπου αἰσῶν, ἢ τῶ Ἀργυροκάστρου. ἢ Δρυς

Χαορία.

Χειμάρρα Δέλβιον.

Λέωνες.

Συλικίον Νομισματῆ Χαοριῖται.

Ὄρεικον.

Ὄρεικον Ὄρκα Τερέβουθρος Κάδμου Ἀρμονίης.

Κρίσι Δίρκης.

Κίεροντος.

Ἰλλυριός Πάγορμος Λιμὴν.

Ὀγγισμός Λιμὴν Σοποτό.

Μολοσσία Μολοσθῆς.

Ε.Υ.Δ τῆς Κ.τ.Π. ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Δρυϊ-
Δρυϊνα.
Οιχαλία.

Δρυϊς ἦτον Πόλις τῆς Ἠπειροῦ, κληθεῖσα ἀπὸ τῆς Παρθένου Δρυόπης τῆς Οἰχαλίας, τὴν ὁποίαν ἤρπαξεν ὁ Ἀπόλλων, τῆς πλάττωντος μετ' ἑβληθείσης εἰς Δρυῶν. οἱ Κάτοικοι αὐτῆς τῆς Πόλιος, καὶ οἱ περὶ αὐτὴν, ἑκαλοῦντο Δρυόπις, Στράβ: βιβλ: 8. καὶ 13. Πλίνιος δ': σὲ ἀρχῇ. λέγεται κοινῶς Δρυϊνοπόλις, καὶ τὴν Ἐρίπιον, μετ' ἄλλων Ἐπισκόπου ὑπὸ τὴν Ἰωαννίτων Μητροπόλιν ὑποπελοῦντες.

Δρυϊτις.

Μολοσσοί.

Οἱ Μολοσσοὶ ἦσαν τὸ πάλαι περίφημοι. αὐτοὶ ἔκλιψαν τὸ Ἴερον τῆς Ἀρτιμίδος, ἔ τὴν χρυσοῦς σφαιρῶν τοῦ Ζωάνου, πλίσσαντες αὐτ' αὐτῶν θυσίαν, καὶ μὴ ὅλον ὅπου οἱ Κεφαληταὶ αὐτ' αὐτοῦ ἴδισαν ἄλλο χρυσοῦς σφαιρῶν, ἢ Ἀρτιμις ὅμως δὲ τὸν ἰδύχθη, ἀλλ' ἄριθην χαμαὶ κείμενος, (Ἡρακλ: περὶ Πολι:) Βασιλῆος ὀνομασθὲς ἐσάθη ταύτης καὶ ὁ Λεῖσβαρ, ὁ ὁποῖος ποιήσας τὴν ἀροξείαν τῆς Θυγατρὸς τοῦ Νιοπτολέμου τῆς Οὐλυμπιάδος μετὰ τῷ Φιλίππου τῷ βασιλείῳ τῶν Μακεδόνων, ὡς Ἐπίσκοπος ὅπου ἦτον τῆς Κόρκης, καὶ λογιῶσας ἰαυξήτη τὸ Βασιλείῳ δια τῷ Φιλίππου, αὐτὸς ἔπαθε τὸ σῶστίον, ἐξωλεθεῖς ὑπ' αὐτοῦ (Κουίντ: Κ:) ὡσαύτως καὶ ὁ Σάρκας ὁ Βασιλῆος τῶν Μολοσσῶν ὕστερον ἀπὸ πολλὰς καὶ ἀξίας ἐργασίας ἐξωλείθη τῆς αὐτοῦ Βασιλείας ὑπὸ τοῦ Φιλίππου, καὶ ἀπέθανε γέροντας εἰς τὴν ἐξωλείαν. Ἐξαίριτοι καὶ ὀνομαστοὶ εἶναι οἱ κυνῆες τῆς Μολοσσίας, τῆς ὁποῖους θάλλουσιν οἱ Ποιηταὶ γὰρ κατὰ γυντα ἀπὸ ἐκείνου τῷ χαλκοῦ κυνὸς, τὸν ἐποῖον ἐχάλασεν ὁ Ἡφαιστος, καὶ τὸν ἐχάρισε τοῦ Διὸς, καὶ ὁ Ζεὺς τῆς Εὐρώπης, καὶ ἡ Εὐρώπη τῷ Πρόκειδος, καὶ ὁ Πρόκεϊς τοῦ Κεφάλου. (Πολυδ: βιβλ: 5, κεφ: 5:) ὁμοίως θείσκειται παρὰ τοῖς Ποιηταῖς καὶ Πούς Μολοσσὸς μὴ ἔχεις μακρὰς μετ' ὀύμενος, οἷον Ἀϊνεῖας, οὕτω κληθεῖς, ἦτοι ἀπὸ τῷ παιδήματος τῷ τόπου, ἢ ὅτι μὴ πέποιον μέγρον ἐμίθουν τὰς αἰδὰς τοῦ Διὸς, τὰς εἰς μνήμην τοῦ Μολοσσῶν, καὶ τὰ λοιπὰ.

Λεῖσβαρ.

Κυνῆες μολοσσοί.

Πούς μολοσσός.

Δωδώνη.

Δωδώνη π.

8. Μισόγειοι Πόλις τῶν Ἐπαρχιῶν ἦσαν, ἀρχαιοτάτη ἡ Δωδώνη, καὶ τὸ πάλαι διάσημος, μᾶλλον τῆς Χαονίας, ἢ τῆς Μολοσσίας, κτιθεῖσα ὑπὸ τοῦ Δωκαλίουτος μετὰ τὸν Κατακλυσμὸν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐσωσθηροῖδυσαν ὅσοι ἐσώθησαν ἐκ τοῦ Κατὰκλυσμεῦ. ἐκλήθη Δωδώνη, ἢ ἀπὸ τῆς Ὀκτασίδος Νύμφης Δωδώνης, ἢ ἀπὸ τῆς Δωδώνης

τῆς Θυγατρὸς τοῦ Διὸς καὶ τῆς Εὐρώπης, ἢ καὶ ἀπὸ τοῦ Δωδωνοῦ Ποτ: . ἐλέγτο ἀκόμη καὶ Δωδών.

Λέγουσιν, ὅτι εἰς αὐτὴν τὴν Δωδώνην, ἀφῶτος ἀπάντων ὁ Πελασγὸς ἰδίδαξε τοὺς ἀνοῦς, γὰρ ἔφωται μὲ βιλάνι, ἔσωντας καὶ ἀρότερον ἢ τροφή αὐτῶ ἦτον ρίζαις καὶ χόρτῳ αἰωφελῆ, διὰ τὰ μὴ εἰπῶ θανατηφόρα ὄθρον εἰώθασε λέγειν, ἀπὲ βαλάτων, Δωδώνην, καὶ εἰς αὐτὴν ἀκόμη τοὺς ἰδίδαξε, γὰρ σκίπάζονται μὲ δέρματα ζώων διὰ τὰ ζεθεῖσονται. οἱ Κάτοικοι ταύτης τῆς Πόλιος ἐνομίζοντο Ἴεροι, καὶ διὰ τὸ οὐδεὶς ἠξίον ἐπιφέρειν πόλεμον ὡς Ἴερεῖς, ἐπεὶ ἦσαν κατὰ τὸν Ζενοφῶντα βιβλ: 5. καὶ ὡς τοιοῦτοι ἰδέχοντο ἀφῶτοι ὑπὸ πάντων τῶν Ἑλλήνων τὰ ἱερά κειμήλια, τὰ ὁποῖα ἐπέμποντο ὑπὸ τῶν Ἰπριβορίων σὲ καλάμη πυρὸς διδμήνα, ὕστερον δὲ λαβόντες χρυσὸν ἀπὸ τοῦ Δωδωναίου Μαντείου, εἰπόντες αὐτοῖς.

- 3) σείλειτ μαιόμενοι Σικελῶν Σατοργίαν Ἀίαν.
 - 3) ἢ δ' Ἀβοριγιτίαν ποτύλην, οὐ Νῆσος ὀχεῖται.
 - 3) Οἷς αἰζμιχθόπης δεκάτην ἐκπέμψιτε Φοῖβω,
 - 3) καὶ κεφαλὰς Κρονίδη, καὶ Πρὶ πέμπιτε φαῖ.
- ἐπῆγαν εἰς τὴν Ἰταλίαν.

Πλησίον ταύτης ἐυρίσκειτο τὸ ἀρχαιοτάτον πάντων τῶν Ἑλληνικῶν χρησθεῖων καὶ μαντείων, Δωδωναῖον Μαντεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον ἤλθον οἱ Πελασγοὶ καὶ ἠρώπων, ἀν ἀρίστη γὰρ λάβουσι καὶ αὐτοὶ ἐκείνα τὰ ὀνόματα τῶν Θεῶν, τὸ ὁποῖα ἤφιρον ἐκ τῶν Βαρβάρων. διότι ἀφῶτων ἐθυσίαζον οἱ ἀπὸ εἰς τὰς Θεοὺς, ἀνδρ τινὸς ἐπαυμῆας αὐτῶ, καὶ ἀρ' οὐ τις εἶπεν ἐπὶ τοῦ Μαντεῖον γὰρ λέγουσιν εἰς τὰς Θυσίας τὰ ὀνόματα τῶν Θεῶν ἐκεῖνα ὅπου ἤκουσαν, ἀρχησαν γὰρ ἐπικαλοῦνται τὸν Κρόνον, τὸν Δία, τὸν Ἀπόλλωνα, τὸν Διόνυσον, καὶ τὰ ἑξῆς, κατὰ Ἡρόδ: ἀφῶτων αἱ Δωδωνίδες Ἴερεῖαι, τὰς ὁποίας καὶ μελαίνας, ἦτοι μαύρας περιστράς ἐκάλυν, εἶπας τὰ ὀνόματα τῶν Θεῶν. οἱ Ἐφοροὶ τῶν Μαντεῖου ἔλεγον, ὅτι ἀληθῶς καὶ ἀραγματικῶς ἦσαν αὐταὶ μαῦραι περιστραὶ, ἐξελθούσαι τῶν Θεῶν τῆς Αἰγύπτου, καὶ ἢ μία αὐτῶ ἐπῆγαν εἰς τὴν Λιβύην, καὶ εἰς τὴν ἠλθον εἰς ἐτούτων τὸν τόπον, καθίστασα ἐπὶ Δρυὸς (ὡσαὲ ὅπου εἰς αὐτὸν τὸν τόπον ἦτον μίγας

Πελασγός.

Δωδωνῆ.
Μαντεῖον.

Δωδωνίδες Ἴερεῖαι.
Μίλαμα περιστραὶ.

Ε. Π. Δ. τῆς Κ. τ. Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

μήγας Δρυμὸς Δρυῶν καὶ Φυγῶν) καὶ ἰδέσθαι
 τινὰς τῶν Θεσπρωτῶν, ἐλάλησεν εἰς αὐτοὺς μὲν
 ἀνδρωπίνην φωνῆν, λέγουσα, ὅτι φρίκει
 ἰδῶν τὰ κτίσσειν τῷ Διὸς Μαντείον. ὅθεν καὶ
 αὐτοὶ ἐκτίσων τὸ Μαντεῖον, λογιάτωτες τὰ
 εἶναι ἢ φωνὴ ἐκτινος θείας αἰτίας, καὶ ἀπ' αὐ-
 τῶν τῶν Θεσπρωτῶν Κτιπῶν ἐκλήθη ἡ Δωδώνη
 ὑπὸ τῶν Ποικίλων, Θεσπρωτῆς. οἱ δὲ ἱερεῖς
 τῷ Θεβαίῳ Διὸς ἔλεγον αὐτὰς, γυναικίαις τὰ
 ἦσαν, καὶ ὄχι περιστραὶ μίλαιαι, ὅτι ἐκ
 τῶν Θεβῶν τῆς Αἰγύπτου ὑπὸ τῶν Φοινίκων
 ἐξῆλθεν, καὶ ἡ μία αὐτῶν ἰπωλήθη εἰς τὴν Λι-
 βύον, καὶ ἡ ἄλλη εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ αὐτὴ
 ἐκαλεῖτο Πελασγία, δουλεύσασα αὐτῶν τῶν
 Θεσπρωτῶν, εἴτε κτίσασα ἱερὸν τοῦ Διὸς
 ὑποκάτω εἰς μίαν Φυγὸν, παρόμοιον μὲν ἐκεῖνο
 ὑπεῦ ἦεν εἰς τὰς Θήβας. περιστραὶ ἐκαλουῦ-
 ντο, μετὰ τὰ ἦσαν Βάρβαροι, καὶ ἐφαίνοντο εἰς
 αὐτὰς τὰ λαλουῦμενα μὲν τὰ Πουλιὰ, καὶ με-
 τὰ πολλὴν κειρὸν ἢ Πελασγίαν ἐλάλησε μὲν ἀνδρω-
 πίνην φωνῆν, ὡσαύτως ἰγνώρισαν ἐκεῖνα,
 εἰπεῖν ἔλεγε, καὶ αἰοῦμαι εἰ παλαιοὶ Θεσπρω-
 τῆ καὶ οἱ Μολοττοὶ ἐκάλουσαν τὰς Γραίας,
 Πελίας, καὶ τὴν Γέρωνθον, Πελίους. ὅθεν
 καὶ αὐταὶ Πελασγίδες τὰ μὴ ἦσαν, ἀλλὰ γραικί-
 Γυναικίαι. ὡρίζον αὐτὸ τὸ Μαντεῖον ἀρότερον
 τρεῖς ἄνδρες, ὑστερον δὲ τρεῖς γραικοὶ γυναικίαις,
 καὶ ἀρότερον ὄρισκεται εἰς τὴν Σκόπουσαν Πό-
 λιν τῆς Θεσσαλίας, ὑστερον κατὰ τὸν χρῆσμον
 τοῦ Ἀπόλλωνος ἐφέρθη εἰς τὴν Δωδώνην,
 ὑποκάτω τῷ Τομάρου Ὄρει, ἀπὸ τοῦ ὁποῖο
 ἐκλήθησαν οἱ τοῦ Διὸς Ἰπποφῆται Τόμουροι,
 εἶον Ἀριπτόποδες καὶ χαμαιῶνται Τόμουροι
 (Στράβ.) ἔγχεοντο δὲ αἱ Μαντεῖαι ὄχι διὰ λό-
 γων, ἀλλὰ διὰ συμβόλων, παρομοίως μὲν
 τὸ εἶναι τῆς Λιβύης Ἀμμωνιακόν. ὡσεὶ ἀπὸ τῆς
 πίστεως τῶν περιστρωῶν, ἔλεγον τὰς Μαντεῖας
 αἱ ἱερεῖαι. ἐπαύω τῶν τῶν ἱερῶν ἦσαν Χαλ-
 κείων, καὶ ἀπὸ τοῦ Χαλκείου ἴσατο ὁ Ἀτρείας
 τοῦ Διὸς, κρατῶν μάλιστα χαλκῆν τετραπλῆν
 ἀλυσιδωτῆν, ἐκ τῆς ὁποίας ἐκρέμοντο Ἀστρά-
 γαλοι. μὲν αὐτῶν ἐβάρει τὸ Χαλκείον, πρῶτον-
 τος τινὸς τῶν Ἀτρείων, καὶ τόσον μακρὸν ἦχον
 ἐπέλει ὀκτύπος, ὡσεὶ ὁ ἀνὸς ἰδυῖατο τὰ μετ' ἡ-
 σθ' ἀπὸ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ μέχρι τῆς λήξεως,
 ἀεθμύς τετρακοσίου. ἀπ' αὐτῶν ἐκράτισσε
 παροιμία ἐπὶ τῶν πολυλόγων, Δωδωναίων
 Χαλκείων, καὶ Κερκυραίων Μάσιξ, ὡσαύ-
 ὅπερ αὐτὸν τὸν Ἀτρείαντα ἀριέρωσαν οἱ Κορκυ-
 ραῖοι. εἰς αὐτὸ τὸ Μαντεῖον ἦλθεν ὁ Ἀτρείας

μηπίτων Τρωαδῆν, εὐλάβωσι χρῆσμον,
 καὶ ἔχουσι τὰ κατοικήσουσι; ὅπου ἄρῶν τῶν
 Ἑλλῶν τὸν Ἰόν τῶν Πελάμου, ἐχάρη καὶ
 ἀριέρωσε πολλὰ καὶ μεγάλα ἀναθήματα,
 ἀνάμισα εἰς τὰ ὅποια ἦσαν καὶ ἐκεῖνα τὰ περι-
 φημα χάλκινα ποτήρια. πλησίον τῶν Δωδω-
 ναίων ἦσαν οἱ Σελλοὶ, οἱ τινὲς καὶ δίχα τῶν
 Σελλοῖσι γαίουςιν Ἰπποφῆται. ὁμοίως πλη-
 σιόχωροι μὲν τούτους εἶναι καὶ οἱ Ἑλλοπιεῖς,
 τῶν ὁποίων ἡ Χώρα, ἢ περὶ ὁτόπος Ἑλλοπία
 καλεῖται, καὶ κοινῶς Λοπιεσία, καὶ Λοπι-
 σοί. εἰς αὐτὸ τὸ Μαντεῖον ἦσαν καὶ ἐκεῖνα ἡ Θου-
 μασία καὶ ὑπομασὴ Πηγὴ τοῦ Δωδωναίου Διὸς,
 ἢ ὁποία εἶχε ἰδίον ὄνομα, ὅτι αἰωνομύνηται λαμ-
 πάδις, ὅπου ἐβάλλοντο μίσα εἰς αὐτὴν τὰ
 σβύωνται, καὶ ὑστερον ἢ ἀνάπτουσι μοναχαί-
 πους. Φοινίκη, Πόλις τὸ πάλαι εὐδοξος, ἢ
 νῦν ὀλοτελῶς ἠδαφισμένη, πλησίον τοῦ Διελ-
 βίνου ἀρισκομένη. Ἀντιγόνη, λέγεται
 ταυτῶν Ἀργυροκάστρον, κτιθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ἀν-
 τιγόνη, καὶ σώζεται. Πασαρων Χώρα τῆς
 Μολοττίδος, εἰς αὐτῶν ἐσυνήθιστο οἱ Βασι-
 λῆς τῆς Ἡπειροῦ καὶ τὸ πλῆθος ὄλον τὰ
 κάνας θυτίας εἰς τὸν Ἄρειον Δία, καὶ τὰ ὀρ-
 κομουῦ, οἱ μὲν Βασιλεῖς λέγοντες, ὅτι
 ἔχουσι τὰ βασιλεύουσι, καθὼς θύλουσιν οἱ
 νόμοι, τὸ δὲ πλῆθος ἔλεγον, ὅτι τὰ φυλάτ-
 τωσι τὴν Βασιλείαν ὁμοίως, καθὼς ἀροσά-
 ζουσιν οἱ νόμοι. Βασιάνη, Πόλις τὸ πάλαι
 τῆς Χαονίας. Ἐκατόμπεδον, κοινῶς Σοπο-
 τὸ, κατὰ τὸν Σοφιστὸν, τὸ ὅποῖον τινὲς οἴονται,
 τὰ λέγεται καὶ Κισθῆνη. πλησίον τούτων τί-
 θεται ἡ Μοισαδέειξ, κοινῶς Ἀλανδεμαῖα.
 Ὀμφάλιον, Ἐλαιούς, ἢ Δόκηνα, καὶ εἴτις
 ἄλλη, αἵτινες ὀλοτελῶς εἶναι χρημισμέναι.
 Ὀνομασὰ Χωρὴν, ἢ μᾶλλον Κῶμαι εἶναι τῶρα
 Δέλβιον, Νίβιτζα, Λυκουρσοί, Χαμαίρ-
 ρα. λέγουσι τινὲς τὰ εἶναι αὐτῆ, ἢ ὁποία
 ἐλέγχετο τὸ πάλαι Ἐλυμα. Ἄγιοι Σκρανταί,
 οἱ ὁποῖοι τὸ πάλαι ἐλέγοντο Ὀγγιμος Λιμὴν
 καὶ Ὀγγιτμος, καὶ Δρυμάδες.

Θεσπρωτῆς

Πελασγία

Ἑλλοπιεῖς

Τόμουροι Ὄρει

Σελλοῖσι

Ἑλλοπιεῖς
Λοπιεῖσι

Πελασγία

Φοινίκη

Ἀντιγόνη
Ἀργυροκάστρον

Βασιάνη

Μοισαδέειξ
Ἀλανδεμαῖα

Ὀμφάλιον
Ἐλαιούς

Δόκηνα
Χαμαίρρα

Ἐλυμα
Ἄγιοι Σκρανταί

Δρυμάδες

Θεσπρωτῆς
Ἀτρείαντα

Πέλις

ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Πόλις τὸ πάλαι ὄνομασθῆ ἦτον τὸ Βουθρωτῶν ,
 τώρα Φρούριον ὑπ' ὀλίγων αὐτῶν κατοικημένον,
 καὶ μὲ τὸ αὐτὸ ὄνομα καλούμενον , ἐκλήθη
 εὐτως ἐξ αἰτίας πιαύτης . ὁ Ἑλλενος ὁ Ὑἱὸς τοῦ
 Πειάμου καὶ Ἐκάβης , ὡς εἶπε ἐξαίρετος εἰς
 τὴν Μαστείαν , ἀοίγησε τὴν ἄλωσιν πῆς
 Τρωάδος ἐκ πῆς σιδηρίτου λίθου , ὅθεν
 δείχνονται εἰς πῆς Ἑλληνας τόπους ἀρμοδίους,
 διὰ τῆς ὁποίας ἦτον δυνατὸν γὰ τὴν πάρουμ ,
 ἐξυλάσθαι ὑπ' αὐτῆς , καὶ πλείωντες ἐκ πῆς
 Τρωάδος εἰς τὰ Δυτικά μέρη , ἐφθασεν εἰς
 τὴν Ἡπειρὸν . ἀγείωντας λοιπὸν ἔξω γὰ θυ-
 σίασθαι τὰ ἀποβατήρια , ἔτυχε γὰ θυσιάζῃ
 μία βουῆς , τὴν ὁποίαν κτυπήσας ἐκείτος ὅπου
 ἔσφατε πῆς βουῆς , πληγωμένη αὐτὴ φύγει ,
 καὶ ἐκ τοῦ φόβου ἐμβῆκεν εἰς τὴν θάλασσαν ,
 καὶ φάγουσα δι' αὐτῆς , ἐξῆλθεν εἰς ἰσοῦτον
 τὸν τόπον , καὶ αὐτὴ ἐπλάσθη . ὁ δὲ Ἑλλενος
 μαρτυρεῖται , καὶ κατὰ τὴν Μαστείαν , ἐκτι-
 σεν ἐκεῖ αὐτὴν τὴν Πόλιν . εἰς αὐτὴν εἶναι ἓ
 Κόλπος , Βουθρωτικός καλούμενος , εἰς τὸν
 ὁποῖον εἰσέρχεται ὁ Δαίδων Ποτῆ , κοι-
 νῶς λεγόμενος Πίσειτζα , ἢ Παῦλα . ὁ
 Λιμὴν ὅπου εἶναι εἰς αὐτὸν , Ἀγχιόσης λέγε-
 ται καὶ Πηλώδης , κατὰ τὸν Στράβ. , λέ-
 γεται : μὲν δὲ Ὀγχιόσην , Ποσειδίου ἄκρον
 καὶ Βουθρωτῶν , ἐπὶ τῷ σώματι τοῦ καλου-
 μένου Πηλώδης Λιμένος , ἰδρυμένον ἐν τῷ
 χερσονησίοντι . εἶχε αὐτὴ ἡ Πόλις ἐπιποι-
 χους Ῥωμαίους . Ποσειδίου Ἄκρον , ἀεί-
 σκῆται ἀντικρὺ τῆς Κασσιόπης καὶ Κορφῶν ,
 ἴσως αὐτὸ εἶναι τὸ Κάβο Σίρπα . Πηλώδης
 Λιμὴν , λέγουσι γὰ εἶναι τὸ Πόρτο Παγατιά .
 εἶπε εἶναι ἡ Σαλάδα , λεγομένη ὑπὸ τῆς Ἰτα-
 λῶν Βασίλια , ὅπου εἶναι ἡ Σκάλα . πλησίον
 τῆς Σαλάδας εἶναι αἱ Ἐκβολαὶ τοῦ Ἀχέροντος
 Ποτῆ : ἦτοι τῷ Καλαμά . περὶ αὐτὰς λέγουσι
 γὰ κάμηρ Λιμὴν , Ἀχέρουσίαν λεγομένην .
 ἢ σμακρὰν ἀπέδω ἦτον Φρούριον τῆς Τούρκων
 Τζανάκ Λιμῆσι λεγόμενον , ἐρημωθὲν ταυῶν .
 εἶδον κατὰ τὸ Μισόγειον τῆς Θεσσωτίας ,
 ἦτον ἡ Πανδοσία , ἦτις ταυῶν Παλαιοβι-
 βητῶν λέγεται , Πόλις διάσημος , εἰς τὴν
 ὁποίαν ἦτον ὁ Βασιλικὸς Ὄροφος τοῦ Πύρρου .
 δι' αὐτὴν τὴν Πανδοσίαν , καὶ τὸν Ἀχέροντα
 Ποτῆ , ἐλογίασεν ὁ Ἀλέξανδρος ὁ Μολοττός,
 τὸ Μωπίον , ὅπου τοῦ εἶπε , Πανδοσίαν Τρι-
 κόλπον , πολὺν ποτῆ λαὸν ὀλίσις . καὶ ἀπα-
 κτήεις , ἐφθάρη εἰς τὴν Πανδοσίαν , καὶ τὸν
 Ἀχέροντα τῆς Ἰταλίας , ὡς εἶρηται . Βρυά-

Ευθρωτῶν
 Κίλη.
 Πίσειτζα.
 Ἀγχιόσης Λ.
 Πηλώδης.

Πηλώδης ἄκρ.
 Κάβο Σίρπα

Πηλώδης Λιμ.
 Παγατιά.
 Σαλάδα.
 Βασίλια
 Ἀχέροντα π.

Καλαμά.
 Ἀχέρουσία.

Τζανάκ Λιμ.
 Πανδοσία.

Πανδοσία

Βρυάτι.

νιον Πόλις τὸ πάλαι τῆς Θεσσωτίας . πάλιν
 κατὰ τὸ Παραθαλάσιον , μὲν τὴν Γυμνίτ-
 ζαν , εἶναι Λιμὴν , ὅπου καλεῖται κοινῶς Νίσα ,
 εἶτα τὴν Σύβωπα Λιμὴν , καὶ τρεῖς Νησίδια ἐγγύς
 τῆς Στεριάς . ἀνομάσθησαν Σύβωπα , μὲ τὸ γὰ
 ἔχουσι καλὴν ἔσφην διὰ τοὺς Χοίρους , αἷσαν
 καὶ Συβώπης δὲ λέγει ἄλλο , παρὰ Χοιροβο-
 σκός . Παλαιὸς Πόλις ποτὲ τῆς Θεσσωτίας .
 Τορύνη , ἢ καὶ Τορώνη , Χωρίον καὶ Πόλις ,
 λέγεται τώρα Παλαιοπάργα . Πάργα , ἢ
 Ἰπάργος , Κάστρον νῆον καὶ μικρὸν εἰς τὴν
 Ἀκροθαλασσίαν κτιθὲν , καὶ φυλαττόμενον
 ὑπὸ τῆς Ἐπιπέων , μὲ τὴν ἐπίσκεψιν τῆς
 Λεωκρατίας τῆς Ἐπιπέων . λέγουσι τινὲς
 αὐτὴ γὰ εἶναι ὁ Λιμὴν , ὅπου εἰλέγεται Ἑλλάς .
 ἀνω τῆς εἰς τὴν Στερίαν εἶναι Μαργαρίτη ,
 Πηλίχη , ἢ καὶ Καμύπολις , κατοικημένη
 ὑπὸ Τούρκων . Κάστρον τῆς Ἀγίου Δογῆτου ,
 τὸ ὁποῖον καὶ Παραμυθία λέγεται , καὶ ὑπὸ
 τῆς Τούρκων Ἀἰδωνά , ἡ ὁποία ἀπὸ τῆς Γλυ-
 κῆς ἐκαλεῖτο . κάτωθεν αὐτῆς κατὰ τὴν θάλασ-
 σαν , εἶναι τὸ Φανάρι , εἰς τὸ σῶμα τοῦ Θυάμιος
 Ποταμοῦ , ὁ ὁποῖος λέγεται τώρα Γλυκὴ , εἰς
 βάλων εἰς τὴν θάλασσαν πλησίον τοῦ Θυά-
 μιος Ἀκρωτηρίου , τὸ ὁποῖον Ἀκρωτήριον ὡς
 περὶ καὶ ὁ Ποταμὸς χωρίζουσι τὴν Θεσσωτία
 τῆς Κεσεϊνίας . πλησίον ἐπέου τοῦ Ποτῆ ἦτον
 ἡ Κεσεϊνὴ Πόλις , τὴν ὁποίαν ἐκτίσεν ὁ Κε-
 σεϊνὸς ὁ Ὑἱὸς τοῦ Ἑλένου , ἀπ' αὐτῆς ἐκλήθη
 ὁ Κάδμος Ποτῆ Κεσεϊνός , ἔαν τὸ Φανάρι ἦτον
 ἡ Κεσεϊνὴ , ἀκολουθεῖ ἔε ἰ Ποταμὸς τὸ Γλυ-
 κὴ γὰ εἶναι ὁ Κεσεϊνός . εἰς τὴν Παραθαλασ-
 σίαν Ἀκρῶν μεταξὺ εἰς τὸ Φανάρι καὶ τὴν Πρί-
 βιζαν , εἶναι Ῥινιάσσα , Κάστρον ταυῶν ἑρη-
 μον , κατοικημένον ὅμως εἰς τὸν καιρὸν τῆς Γερ-
 νηπόρωνμας , ἴσως αὐτὴ εἶναι ἡ Ἀλμῆνη Πό-
 λις , ἢ ἡ Ἐλατεία , αἱ ὁποῖαι ἦταν Πόλις
 Παραθαλάσιαι . ἀνάμιστα εἰς τὸ Φανάρι καὶ
 εἰς τὴν Πρίβιζαν εἶναι δύο Λιμένες , ὁ εἰς Κό-
 μαρος κατὰ τὸν Στράβωνα λεγόμενος , ὅς τις
 κάμηρ Ἰθμόν μὲ τὴν Νικόπολιν , ἦτοι τὴν
 Παλαιοπρίβιζαν , ἢ μάλλον εἶπεν , μὲ τὸν Ἀμ-
 βρακικὸν Κόλπον , τοῦ ὁποῖου τὸ μῆκος εἶναι
 κατὰ τὸν Στράβ. , σταδίων , 60 . ἦτοι μιλίων
 7 . καὶ ἡμίσιος (ἔθριαμβιουτος εἰς τὰ μέρη
 ταῦτα , κατὰ τὸ 1684 . ἔτος , ὁ Μυρρακέρης ὁ
 τῆς Ἐπιπέων Ἀρχιεραρχός) ὁ ἄλλος Λιμὴν
 εἶναι μεγαλήπρος . πλησίον τοῦ σώματος τῆς
 Κόλπου , ἢ τῆς Πρίβιζας , καὶ πλησίον αὐτῆς
 τῆς Λιμῆων ἀφίσκοται εἰς τὴν θάλασσαν αἱ

Νίσα καλεῖται
 Σύβωπα.

Παλαιὸς
 Τορύνη.
 Παλαιοπάργα
 Πάργα.

Μαργαρίτη

Παραμυθία.
 Ἀγίου Δογῆτου
 Χιμείων.
 Γλυκὴς Λιμῆς.
 Φανάρι.
 Ῥινιάσσα π.
 Γλυκὴ.

Κεσεϊνὴ
 Κάδμος π.
 Κεσεϊνός π.

Ῥινιάσσα

Ἀλμῆνη

Ἐλατεία

Κόμαρος

Ε.Υ.Δ της Κ.Τ.Π
 ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Ουαλία
Ηύρα.
Περσία.

Αρμενία
Καπ.

Αρμενία

Φαρσάλια Πέραι. Πρίβιζα, Κάσρον είον
 κτιδέν υπό τῶ Τούρκων ἐν ἔτει 1495., εἶτα
 πάλιν πλειωθὲν ὑπ' αὐτῶ, ἐν ἔτει 1530.
 χιδόν, ἀντικρὺ τοῦ Ἀκτίου Ἀκρωτηρίου.
 ἤλθεν εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ Οὐιτιγῶ, ἐν ἔτει
 1684., καὶ ὑπ' αὐτῶ κληροδοτήθη ἐν ἔτει
 1701. μετὰ τὴν συνθήκην τοῦ ἔτους 1701. ἀπ'
 αὐτῶ ἀρχεται ὁ Ἀμβρακικός Κόλπος, ὁ δὲ
 Περσικός, ὁ μεταξὺ αὐτῶ καὶ τοῦ Ἀκτίου, εἶται
 σαδίων ποταμῶν. περὶ τὸν Κόλ-
 πον κατοικοῦσι πρὸς Βορῆαν Ἀμφίλοχοι, ἥτοι
 Ἀρμενίαι πρὸς Ἀνατολὰς Ἀκαρτάνεις, πυ-
 πτε Βελτινίαι, Ξερμενίται, καὶ Βοιτιζάνοι.
 πρὸς Νότον εἶται ἡ Λαζαία, καὶ πρὸς Δυσμῆς
 ἀπεπρωματίζεται ἡ Κεσρηνία, ἡ ἠθιωρω-
 τία, κατὰ τὸ ὁποῖον μέρος ἐκτίθη ὑπὸ Ἀυ-
 γούστου Καίσαρος, μετὰ τὴν πειρήμον νίκην,
 ὁπερ ἐγένη ὑπ' αὐτοῦ, κατὰ τοῦ Μάρκου Ἀν-
 τוניοῦ καὶ τῆς Κλεοπάρας, εἰς μνήμην αἰώ-
 νιον ἡ Νικόπολις, κληθήσασα εὐπὼς ἀπὸ τοῦ
 ἀποπέλαματος, ὡτὰν τὰ εἰρηῆς, Πόλις τῆς
 νίκης τῆς γερονείας ἐν ἔτει τῆς αὐτῆ βασιλείας
 107: εἰς τὴν ὁποίαν ἐκατοίκησε πύς αὐτοῦ τῶ
 ἄλλων Πόλεων τῆς Ἡπείρου, καὶ τὴν ἐκόσμη-
 σε μετὰ μεγαλοπρεπῆ καὶ θαυμάτια ἔργα. εἰς
 τὸ Προάστειον αὐτῆς κατεσκεύασε Τέμενος, ἥτοι
 ἱεμεν ἄξιον θεωρίας, ὁμοίως καὶ γάδιον,
 καὶ γυμνάσιον, περὶ αὐτὴν ἦτον καὶ Ἀλ-
 σος, ἔχον ἑνα Λέγον, ὁ ὁποῖος ἦτον ἀφιερω-
 μέτος εἰς τὸν Ἀπόλλωνα. ἔσκησε μίση εἰς
 τὴν Νικόπολιν ὁ αὐτὸς Σεβαστὸς καὶ Στήλας
 Χαλκῆς Ἀνοῦ καὶ Ὄρου. διότι λέγουσιν
 ἐκεῖνα τὴν ἡμέραν εἰς τὴν ὁποίαν ἐγένετο ἡ
 Ναυμαχία καὶ ἡ νίκη, ἐσυνέστη ὁ Ἀυγύ-
 στος τὸ ἄχρον ἕνα ἄλλο μὲ ἕνα ὄρον, καὶ τὸν
 ἰρώπτε πῶς ὀνομάζεται; αὐτὸς δὲ πῦ ἀπε-
 κείθη, ἡμέρα καλεῖται Ἐυτυχία, ἔ τὸν ὄρον
 μου Νίκωντα, ἀπὸ τοῦ ὁποῖου Νίκωντος, λέγει
 ὁ Πλάτωνος ἐν τῷ περὶ Ἀρωπίας, τὰ ὀνόμα-
 σε καὶ τὴν Πόλιν Νικόπολιν. ὅθεν διὰ τὸ ἀγα-
 θὸν σιωπῶντες, καὶ τὴν ἔτυχεσάνην νί-
 κην, ὁπερ ἐδήλου, ἀνεσηλώσασα ἑαυτῶ Στή-
 λας, τὰς ὁποίας ὕστερον ἐπύρασ ἐκείθεν, καὶ
 τὰς ἤγειρας εἰς τὸ Βυζάντιον, σήσαντες εἰς
 τὸ Ἰπποδρόμιον. γράφει ὁ Ἐπιφάνιος Κύ-
 πρου, ὅτι εἰς αὐτὴν τὴν Νικόπολιν ἀρέθη
 κρυμμένη μίση εἰς Πιθάριον ἐκ τῆς ἐκδοσεως τῆς
 παλαιᾶς Διαθήκης, εἰς τὸν καιρὸν ὁποῦ ἰβα-
 σίλας Ἀλέξανδρος ὁ Παις τῆς Μαμαίας, ἐ-
 στήθη ἔπειτα τῆς αὐτοῦ Ἀυτοκρατορίας, τὴν

ὁποῖαν ἔφερον ὁ Ωελγίνης εἰς τὴν αὐτοῦ Ἐξα-
 πλᾶ. εἰς αὐτὴν παρεχόμενος ὁ Μακάριος
 Παῦλος. ἐτιμῆθη ὕστερον καὶ μετὰ Ἐπισ-
 κόπου. ἤλθεν αὐτῆ Νικόπολις εἰς μεγάλην
 αὐξάνειν καὶ λαμπρότητα, τὴν δὲ κείτα ἔρη-
 μος, καὶ κληῖται κοινῶς Πηλαιοπρίβιζα.
 ἀντικρὺ αὐτῆς εἶται Φρούριον ἱερὸν, κοινῶς
 λεγόμενον Κάσρον Κελερῆς. ὁ σμακρὸν τῆς
 Νικοπόλεως εἰσέρχεται εἰς τὴν Θάλασσαν ὁ
 Ἰναχος Ποταμὸς, κοινῶς λεγόμενος, Ποταμὸς
 τῶ Ρ'ωγῶν. ὁ αὐτὸς Ποταμὸς λέγεται καὶ
 Ὀρωρὸς, ὡσαύτοῦ ἐκ τοῦ Ὄρου οὐρεῖ, ἐν-
 θα φαίνονται λείψανα τῆς Τ'δραγωγίας, διὰ
 τῆς ὁποίας ἐφερον τὸ Νερὸ ἐκείνο, ὁποῦ ἀγίται
 ποταμὸν ἐκ τοῦ Ὄρου, ὁποῦ πλησίον τοῦ
 καλουμένου Χωρίου, Ἄγιος Γεώργιος, ἀείσκει-
 ται, ἐγγὺς τοῦ ὁποῖου Χωρίου εἶται Γέφυρα,
 δι' ἧς διέβαινε τὸ ὕδωρ. μετὰ τῆς Νικοπό-
 λεως, καὶ τῆς Πρίβιζας ἔρον ἐν Αἰθιοπι-
 αὐτὴν ἐπιγραφὴν. Παμφίλη καὶ Πιμφίλη τὴν
 ἑαυτῆ γυναικα, Ἐπαφροδίτη Ἐπαφροδίτη,
 κατὰ τὸ ψήφισμα τῆς Βουλῆς. τῆς ἠθιωρω-
 τίας ἦτον καὶ ἡ Κίχυρος Πόλις, πλησίον εἰς
 τὸ Φανάρι, κατὰ τὸν Στάβωνα βιβλ. ζ', ἡ
 ὁποία πρότερον ὀνομάζετο Ἐφύρη καὶ Ἐφουρα,
 ἀπὸ τοῦ Ἐφύρου τοῦ Ἰού τοῦ Ἀμάρακος τοῦ
 ἠθιωρωπῦ. αὐτὴν τὴν Πόλιν ἱπολιόρησε
 καὶ ἀδάφισεν ὁ Ἡρακλῆς, ὅταν ἤλθι κατὰ τῶ
 ἠθιωρωτῶ μὲ τὸς Αἰτωλοὺς, φοιδύσας τὸν
 Βασιλεῖα αὐτῶ Φιρία, τὴν ὁποίαν τὴν Θυγα-
 τήρα Ἀσούχην ἔλαβε δούλην, καὶ μετὰ αὐτὴν
 ἐγέννησε τὸν Τληπόλεμον. πλησίον τῆς Κι-
 χύρου ἦτον τὸ Βουχαίτιον, ἐλίζον ξίμακρα
 τῆς Θαλάσσης, Πολύχρνον, κτίσμα τῶ Κασ-
 σιοπαίων, καὶ τὰ λοιπὰ.
 10. Μετὰ τὴν ἠθιωρωτίαν, καὶ τὴν Ἀλμύ-
 ρην, εἰς τὸ Μεσόγειον τῆς Ἡπείρου, εἶται ἡ
 Χώρα, ἥτοι ὁ τόπος τῶ Κασσιοπαίων, καλου-
 μένη Κασσιοπαία. καὶ ἀνωτέρω αὐτῶ ἦσαν οἱ
 ἀρόλιες, ἔθνος τῆς Ἡπείρου. Μετὰ πόλις
 τῶ Κασσιοπαίων ἦτον ἡ Κασσιόπη, ἱερὸς καὶ
 κρημισμὸς τῶν, ὡσπερ καὶ αἱ λοιπαὶ Πό-
 λεις τῆς Ἡπείρου. λέγεται τῶν κοινῶς
 Κασσιόπη. λέγει Λαόνικος ὁ Καλκονδήλης
 τὰ εἶται αὐτὴ τὴν Ἰωάννινα, ἀλλὰ τὴν Ἰωάννινα
 εἶται ξίμακρα τῶν πλείων διαστήματος δύο
 ὁρῶν, Πόλις περὶ ἄκρον, καὶ ἱπαινετὴ διὰ
 τὴν ἀκρᾶσίαν καὶ χάριν τοῦ Τόπου, τὴν ὁποί-
 αν Πόλιν ἐτείχησε Μιχαὴλ Δούκας ὁ Σεβα-
 στοράτωρ, εἶτα καὶ Θωμᾶς ὁ Δεσπότης, εἶται
 αὐτὴ

Πηλαιοπρί-
βιζα.

Κάσρον Κελε-
ρῆς.

Ἰναχος πο-
ταμὸς Ὀρωρὸς.

Κίχυρος.

Ἐφύρα.

Βουχαίτιον.
Κασσιόπη.

Κασσιόπη.

Δίλιτις.
Κασσιόπη.

Κασσιόπη.
Κασσιόπη.

Ε.Υ.Δ. της Κ.Τ.Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Α'χρυσία Δ.

Καυτός π.
Α'χίρων π.

Ραϊσίβη.
Βαλιζίζα.

Ράικον.

Βοϊνίκοβα.

Γουλίνα.

αὐτῶ Μητρόπολις ἀπάσης τῆς Ἡπείρου, ἔ
 Ἐμπόριον ὀνομαζόν, παρακειμένη εἰς τὴν
 Α'χρυσία Δ. Α'χρυσίαν Δίμνην, ἐκ τῆς ὁποίας Δίμνης
 ἐξέρχονται δύο Ποταμοὶ ὀνομαστοὶ παρά τοις
 Ζυγγραφοσι καὶ Ποιταῖς, Καυτὸς καὶ Α'
 χήρων. ἐκλήθη Α'χρυσία καὶ Α'χρυσιάς
 ἀπὸ τοῦ Α'χίροντος Ποτ., ἀπὸς δὲ ἐτυμολο-
 γεῖται, ἢ παρά τὸ ὑστρέειναι χαρὰς τοὺς ἐκεῖ
 κατιόντας, κατὰ τοὺς μύθους τῆς Ποιητῆς, ἢ
 παρά τὸ ἀχτα ρίων, καὶ καθ' ὑπέρθεσιν Α'
 χήρων, καὶ Α'χίρων, καὶ ἀπ' αὐτῆς ὁ Ἀριστο-
 τέλης καλεῖ ὅλα τὰ ὑλῶδη φυτὰ, ἀχρυσία.
 δύο λοιπὸν Α'χρυσιάδας Δίμνας δεύκο-
 μεν, τὴν μὲν εἰς τὰ Γωάνινα, περὶ τῆς
 ὁποίας διαλαμβάνει Σράβων, Βιβλ. ε' : καὶ
 ἡ ἑτέρα ὁ Παισαυτίας ἐν τοῖς Ἀττικαῖς τῆς
 δὲ Γῆς τῆς Θισσαυτίδος, ἐστὶ μέγαν καὶ ἄλ-
 λα θίας ἀξία, Ἰέρων Διὸς ἐν Δωδώνῃ, καὶ
 ἰερά τῆς Θιοῦ Φηγῆς, ἀπὸς δὲ τῆς Κιχύρω,
 Δίμνη πρὸς Α'χρυσία καλουμένη καὶ Πο-
 ταμὸς Α'χίρων, ῥίη δὲ καὶ Καυτὸς ὑδρὶ ἀπρ
 πρῆσαν. καὶ αὐτὴ δὲ εἶναι ἄλλη παρά ἐτούτῃ,
 ὡσαύτῃ ἔξ αὐτῆς ἀγίνετο ὁ μὲν Α'χίρων δὲ
 ὑπογείων Σολίνων, ἀπὸς Δυσμάς εἰς τὸ Χω-
 ρίον, ὅπου λέγεται Ραδατόβη, καὶ φαίνεται
 πάλιν ὁ αὐτὸς ὑποκάτω εἰς τὸ Χωρίον τῆς Βαλι-
 ζίζης. καὶ ἐκεῖθεν ρίων σμίγεται μὲ ἄλλο
 ἓνα Ποτάμι, ὑποκάτω εἰς τὸ Χωρίον Ράικον,
 καὶ καταπᾶ εἰς τὴν Θάλασσαν, ὅπου θίπυσι
 καὶ ἄλλην Α'χρυσιάδα, ὡς εἴρηται, καὶ
 Πλάτων ἐν τῷ Φαίδωνι· τούτου δὲ ἀντικρὺ ἔ
 εἰαντίως ρίων Α'χίρων, ὅς δὲ ἐρήμων τόπων ῥίη
 ἄλλων, καὶ δὴ καὶ ὑπὸ Γῆν ρίων εἰς τὴν Δίμνην
 ἀφικνεῖται τὴν Α'χρυσιάδα. ἡ ἄλλη Α'χρυσ-
 σία Δίμνη εἶναι περὶ τὴν Ἡράκλειαν, εἰς
 τὴν Χάραν τῆς Μαινασσητῶν. ὁ δὲ Καυτὸς
 ἐξέρχόμενος ἀπὸς εἰσέρχεται ὑποκάτω τῆς
 Κασσιόπης εἰς τὸν τόπον, ὅπου κοινῶς λέγεται
 Βοϊνίκοβα. εἶναι καὶ ἄλλη Δίμνη Α'χρυσία
 πλησίον τῆς Μέμφως τῆς Αἰγύπτου, κατὰ τὸν
 Διόδωρον Σικελί· ὅπου ἔλεγον εὐκατοικίῳ οἱ
 πεπελοπόκτες, ὅχι δὲ ἄλλο, παρὶξ μὲ τὸ εὐ
 εἶχαν ἐκεῖ οἱ Αἰγύπτιοι τοὺς τάφους αὐτῶν, καὶ
 τὰ ἐξῆς· ἐτιμήθη ἡ Πόλις τῆς Γωαννίνων μὲ
 Θρόνον Μητρόπολιτος ὑπ' Ἀνδρονίκου τῆς
 Βασιλείας, καὶ μὲ ἄλλα διάφορα προτερήματα
 ἐπεὶ ἔχον ἐπαρθε καὶ ἐκυριεύθη ὑπὸ τῶν β'. Σουλ-
 τῶν Μουράτ τῆς Τούρκων, διὰ μίσην τοῦ Ἀμυ-
 ράμπη, ἔχεται 1424. ἀπὸ Χῦ, ὑστέρων ἀφ'
 οὐ ἰδουλώθη ἡ Θισσαλονίκη, ἀπὸ τῆς Τούρκων

δὲ ὑπέστησε ἀπὸ τῆς Πόλιος τὰ Γωάνινα ὁ
 Στέφανος ὁ Βασιλεὺς τῆς Τριβαλιῶν, ἔπειτα τῆς
 Σέρβων, περὶ τὸν καιρὸν τῆς Σουλτανῆς τοῦ
 Ἰβήτου Βασιλείας τῆς Τούρκων, ἐν ἔτει χιτδὸν
 1350. ἀπ' αὐτῆς τῆς Πόλιος τῆς Γωαννίνων
 ἀπὸς Βορείαν μὲν ἀγέκεται ἡ Βιλά, καὶ
 ἡ Κόνιτζα, Πόλις ποτῆ, τῶν δὲ Κῶμαι Κόνιτζα.
 ὑπὸ τῶν Διοίκησιν τῆς Βιλάς Ἐπισκόπου.
 εἶτα τὰ Χωρία τῆς Παγωνιατικῆς ἔχοντα Θρόνον Παγωνιατῶν.
 Ἀρχιεπισκόπου, μὲ ὅλον ὅπου τῶν εἶναι
 χιτδὸν ἐρημασός. ἀπὸς Μεσημβρείαν δὲ τῆς
 τῆς καίται τὸ Ἀχχινόκασρον, καὶ ἀπὸς Βορείαν
 ἡ Πριμεσπὴ, καὶ ἄλλα τινὰ Πολίσματα αὐτῆς
 ὀνόματος.
 ιι. Μιτὰ τὴν Καπιοπαίαν, ἔπειτα ἀπὸς
 Μεσημβρείαν ἡ Ἀμφιλοχία, ἡ ὁποία εἶλαβε Ἀμφιλοχία.
 τὴν ὀνομασίαν ἀπὸ τοῦ Ἀμφιλοχίου τῆς Ἰου
 τοῦ Ἀμφιάρη. Μητρόπολις ἐτούτου τοῦ τόπου
 εἶναι ἡ Ἄρπη, ἣτις τὸ πάλαι ἐλέγετο Ἄργος Ἄρπη.
 Ἀμφιλοχικόν, κτιθεσὲν ὑπὸ τοῦ ἀσπιδον Ἀμ- Ἀργεῖα μμλ
 φιλόχου, ὑστέρων ἀφ' οὐ ἐγύρισεν εἰς τῆς Τρωά-
 δος εἰς τὴν Πελάτου, τὸ Ἄργος τῆς Πελοπον-
 νήσου, ὁ ὁποῖος μὴ θελήσας εὐκαθίστη
 ἐκεῖ, ἔσωνθη καὶ εὐκαθίστη τὴν Μιτράτου Ἐρυ-
 φίλην φρονόμενον ὑπὸ τοῦ Ἀδελφοῦ τοῦ Ἀλ-
 κμαίωτος, ἦλθεν εἰς ἐπύθον τὸν τόπον, καὶ τὸ
 ἐκτίσεν, οὐ πολὺ σμακρὰν τοῦ Ἀμβραχικοῦ
 Κόλπου, ὀνομάσας αὐτὴν Ἄργος, κατὰ
 τὸ ὄνομα τῆς Πατρίδος τοῦ, καὶ Ἀμφιλο- Ἀμφιλοχία
 χικόν κατὰ τὸ ὄνομα, μὲ ὅλον ὅπου τινὲς
 λέγουσιν, ὅτι μιτὰ τὴν Τροίαν ἦλθον ὁ Μόψος
 καὶ ὁ Ἀμφίλοχος εἰς τὴν Κιλικίαν, καὶ θέ-
 λωντας ὁ Ἀμφίλοχος εὐκαθίστη εἰς τὸ Ἄργος,
 παρέδωκεν εἰς τὸν Μόψον τὴν Βασιλείαν αὐτῆς,
 εὐκαθίστη τὴν φροντίδα καὶ φύλαξιν μέχρι ἐνὸς
 εἰαυτοῦ. πλειθέτος δὲ τοῦ εἰαυτοῦ, ἦλ-
 θεν ὁ Ἀμφίλοχος, καὶ ὁ Μόψος δὲ τοῦ
 τὴν ἔδωκεν. ὅθεν φιλονεικήσαντες περὶ
 τῆς Βασιλείας, ἐφρονέθησαν ὑπ' ἀλλήλων,
 τοὺς ὁποίους θάψαντες οἱ Ἐντάπιοι, κατε-
 σκόδασαν Πύργον ἀναμπαξὸν τῆς τῶν ἀν-
 τῶν, ὡς εἰ μὲν μετὰ τὸν θάνατον εὐκαθίστη
 σου. ὁ δὲ Στράβων, κατὰ τὸν Ἐφορον, λέγει,
 βιβλ. ζ' ὅτι μετὰ τὴν τῆς Ἐπιγόνων εἰς Θή-
 βας στρατείαν, ὁ Διομήδης ἐκραξεν τὸν Ἀλ-
 κμαίωνα, καὶ ἐπῆγαν ὁμοῦ εἰς τὴν Ἀπυλίας, καὶ
 ἐκυριεύσαν τὴν Ἀπυλίας, εὐκαθίστη Ἀκαρνα-
 νίας, καὶ τὴν Ἀμφιλοχίαν. κραχθέντες δὲ
 ὑπὸ τοῦ Ἀγαμέμνονος, εὐκαθίστη καὶ ἀν-
 τοὶ εἰς τὸν πόλεμον τῆς Τρωάδος, ὁ Διομήδης
 ἐπῆγαν,

Κόνιτζα.

Παγωνιατῶν.

Ἀχχινόκασρον
Πριμεσπὴ.

Ἀμφιλοχία.

Ἄρπη.
Ἀργεῖα μμλ
καὶ τ.

Ἀμφιλοχία

Μόψος.
Κιλικία.

Διομήδης.

Ε.Γ.Δ της Κ.τ.Π
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ἐπιγυροῦσιν, ὁ δὲ Ἀλκμαίων ἔμεινε εἰς τὴν Ἀκαρνανίαν, καὶ ἔλθων εἰς τὴν Ἀμφιλοχίαν, ἔκτισε τὸ Ἄργος, ὀνομάσας αὐτὸ Ἀμφιλοχικόν, ἐπώνυμον τοῦ Ἀδελφοῦ του, τὸν δὲ Ποταμὸν, ὅπου ἔχει πλησίον αὐτοῦ, ὠνόμασε Ἰταχόν, καθὼς ἐκαλεῖτο ὁ Ποτὸς πρὸς Παφίδου, τοῦ Ἄργου δὴλ. ἀλλ' ὁ Ποταμὸς πρὸς Ἄργος καλεῖται κατὰ τὸν Πτολεμῖν Ἀραχθός, ἀπὸ τοῦ ὅπου ἐκλήθη κατὰ φθορὰν ἢ Ἀρῶ. ὡς φαίνεται χρηστὸν, ὅτι ὁ Ἀλκμαίων γὰρ ἔκτισε τὸ Κάστρον ἢ τὸ Ρῶγόν, καὶ τὸν Ποταμὸν ἵπεν διαβαίνει ἐξ εἰς πλησίον, τὸν ὠνόμασε Ἰταχόν. Δεῖται τε αὐτὸ τὸ Κάστρον ταυτοῦ ἔρημον. ἐπὶ τὸ Ἀμφιλοχικόν Ἄργος, ἢ πρὸς Ἀρῶ, τὸν παλαιὸν καιρὸν ἦσαν πόλις μεγάλη, καὶ εἶχε Οἰκήτορας ἀνδραγαθὰς, ὕστερον δὲ διεφθάρησαν, ὥστε ἐκραζομένους Ἀμφρακιώτας, μετὰ τὰ τοὺς εἶχαν πλησιοχώρους, τὰ κατοικήσασιν ἐκεῖ. καὶ ἔλθοντες οἱ Ἀμβρακιῶται εἰδὼς τὴν Ἄρπιν, τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, διότι ἀρχῶν ἦσαν βάρβαροι καὶ ἀσύττικοι, καὶ τελευτᾶν τὸν εἰδὼς τὴν Πόλιν, καὶ ἐκατοίκησαν μόνοι οἱ Ἀμβρακιῶται, ἐ τὰ ἐξῆς (ζήτει Θεουκίδ') λέγουσι τινὲς ὅτι ἡ Ἄρπη γὰρ εἶναι ἡ Ἀμβρακία, ἀλλὰ πεπλάνηται. Ὀλπαί ἦσαν Κάστρον ὀχυρὸν πρὸς Ἄργειον, ἦτοι πρὸς Περιοχὴν πρὸς Ἄρπιν, ἐπὶ εἰς Λόρον, κτισθὲν ὑπὸ τῶν Ἀκαρνανῶν, τὸ ὅποιον εἶχαν διὰ κοινὸν Κριτήριον, φαίνεται λείψανα αὐτοῦ, ἀντικρὺ εἰς τὸ Κομπότι, τὸ ὅποιον εἶναι Χωρίον δύο ὥρας ξέμακρον τῆς Ἄρπιν. πλησίον τῆς Θελάσσης κατὰ τὰς Ἐκβολὰς τοῦ Ἀράχθου Ποτ., εἶναι Φρούριον, ἢ Κάστρον περικείμενον ὑπὸ ὀλίγων ὑδάτων θαλασσίῳ, ὄψιν καὶ ἔρημον, λέγεται κοινῶς Φειδόκαστρον, φαίνεται γὰρ ἐπιγυροῦσιν ὄσαν ἐκοψὰς τὰ Ἀυλάκια εἰς τὴν Λογαρῶν, ἐ εἰς ἄλλους τόπους, διὰ τὰ ἄγχι θαλάσσια εἰς τὸν Κάμπον ἀπὸ τοῦ Κόλπου, γὰρ κάμουν τὰ Βιβάκια. ἀπὸ τῶν Ὀλπαῶν ἀρχεται καὶ τὸ ὄρος ὅπου λέγεται Οὐζμός, καὶ κοινῶς Μακρηφόρο, τὸ ὅποιον χωρίζεται τὴν Ἀμφιλοχίαν πρὸς Ἀκαρνανίας. ἡ Ἀμφιλοχία ἐκλήθη καὶ Θεσπρωτίς, ἀπὸ τοῦ Πύρρου τοῦ Βασιλέως, ὁ ὅποιος μετέφερε τὸν βασιλικὸν τοῦ ὄρους, ἐκ τῆς Παρδοσίας εἰς τὴν Ἀμβρακίαν τῆς Ἀκαρνανίας, ὅταν εἰδὼς τὴν Μακεδόνα, ὅπου ἦσαν τὴν Ἀμβρακίαν, καὶ ὅλην τὴν Ἀκαρνανίαν, καὶ τὴν Ἀμφιλοχίαν, ἐ τὰς ὤρεσσιν αὐτοῦ.

12. Μετὰ τὴν Ἀμφιλοχίαν ἔπιται ἡ Ἀκαρνανία κατὰ τὸ Νοτιώτερον μέρος, κληθεῖσα ἀπὸ τοῦ Ἀκαρνανῶν τοῦ Ἰῖ τοῦ Ἀλκμαίωντος, καὶ Ἀμφιαρίως, ἢ κατ' ἄλλους, Ἀκαρνανίως ἐλέγοντο, μετὰ τὸ γὰρ μὴν ἐκούρδον τὴν κόμην πρὸς κροφλῆς αὐτῶν, ὡς καὶ ἐκ τοῦ ἐναυτίου ἐκείνοι ἐπὶ ἐκούρδοντο, ἐλέγοντο Κουρήται. περιέχει ἡ Ἀκαρνανία πῶρα τὴν Βόνιτζαν, τὸ Ξερόμερον, καὶ τὸν Βάλτον, μετὰ ὅλον ὅπου εἰς τὸν Βάλτον ἦσαν χωριστὸν Βασίλειον, λεγόμενον τῶν Ἀγραίων, καὶ ἡ Βατιλοῦσα αὐτῶν Πόλις ἢ τὸν ἢ Ἀγραίως, ἦτις λέγεται πῶρα Ἀειάδα, καὶ φαίνονται τὰ Θεμέλια αὐτῶν, ὅχι ἐκεῖ ὅπου εἶναι τὸ Χωρίον ἢ Ἀειάδα, ἀλλὰ κάτω εἰς τὸν Κάμπον, ὅπου δουλοῦσι, κατὰ τὴν Ἰπώρειαν. Βασίλειον, τὸν παλαιὸν καιρὸν, ἐλέγετο καθεῖ Ἀυθοσία αὐτόνομος, μετὰ ὅλον ὅπου εἶχε χεῖριστὸν μετὰ καμίας ἄλλης Ἀυθοσίας, ἢ διὰ ἀποικίαν, ἢ διὰ ἄλληλαιτίας, ὅτι λογῆς ἦσαν ἡ Ἀμπρακία, ἢ ὅποια μετὰ τὸν ἦσαν ἀποικία τῶν Κορινθίων, πάντοτε ἐβλήθη αὐτῶν. ὁ Ἐφορὸς λέγει, τοὺς Ἀκαρνανῶν γὰρ μὴν ἐπῆγαν κατὰ τῆς Τρωάδος, διότι ὁ Ἀλκμαίων ὁ Ἰῖος τοῦ Ἀμφιαρίως, ἔστρωτας καὶ γὰρ ἐστράτευσεν ὁμοῦ μετὰ τὸν Διομήδην, καὶ μετὰ τοὺς ἄλλους Ἐπιγόνους, καὶ γὰρ ἕκαμον πόλεμον μετὰ τοὺς Θεβαίους, καὶ μετὰ τὴν νίκην ὅπου ἕκαμον κατὰ τῶν Θεβαίων, γὰρ ἤλθαν ὁμοῦ διὰ τὰ παιδάσασιν τοὺς ἐχθροὺς τοῦ Οἰνείως, καὶ τοῦ μετὰ Διομήδους παρίδωκε τὴν Ἀιτωλίαν, αὐτὸς δὲ ὁ Ἀλκμαίων ἐπῆγαν εἰς τὴν Ἀκαρνανίαν, καὶ τὴν ἐκουρδίσαν. εἰς ἐπὶ τὸν δὲ τὸν καιρὸν ὁ Ἀγαμέμνων ἐπῆγε κατεπαύσας τῶν Ἀργείων, καὶ μετὰ δὲ ἐξωσίασε τοὺς περὶ αὐτοῦ ἐκείνων, ὅπου ἐκούρδισαν τὸν Διομήδην, καὶ μετὰ τὸ γὰρ ἐσυνέβη γὰρ ἐστράτευσαν οἱ Ἕλληνας κατὰ τῆς Τρωάδος, ὁ Ἀγαμέμνων ἐφοβήθη, μήπως καὶ λείπωντας αὐτοῦ εἰς τὴν Τρωάδα, γυρίσεν ὅπισθεν οἱ περὶ τὸν Διομήδην, καὶ λάβη ὁ Διομήδης τὴν ἀρχὴν. ἔστρωτας καὶ γὰρ ἀρίστη εἰς αὐτὸν, ὡς ὅπου ὁ Ἀγαμέμνων ἦσαν κληρονόμος τοῦ Ἀδράσου, ὁ δὲ Διομήδης τοῦ Παφῶος τοῦ, καὶ μάλιστ' ὅπου ἦκουσε, ὅτι ἔρχεται κατὰ αὐτοῦ Ἀδράσης. μετὰ ταῦτα δυνάμεις. Διανομόμενος λοιπὸν ἐπὶ τῶν πρᾶξιν διὰ τὰ λάβη τὸ Ἄργος, ἐ γὰρ πηγυροῦσα καὶ κατὰ τῆς Τρωάδος, ὄψιν ὁ Διομήδης κατεπέειθε καὶ ἐπῆγε, ὁ δὲ Ἀλκμαίων ἀγαπακτῶν δὲ ἐφόρτισε γὰρ πηγάς, διὰ τὸν τῶν οἱ Ἀκαρνανῶν ἐπῆγαν κατὰ

Αλκμαίων. Ἀκαρνανί. Ἀκαρνανίως. Κουρήται. Βόνιτσα. Ξερόμερον. Βάλτικ. Ἀγραίως. Αειάδα. Ἀκαρνανίως μίτοι ἢ ἑλλήνων. Διὸ ἐπῆγαν κατὰ τῆς τρωάδος. Ἀκαρνανίως. Ἀλκμαίων. Ἀκαρνανίως. Ἀκαρνανίως. Ἀκαρνανίως. Ἀκαρνανίως.

Κουρήται. Βόνιτσα. Ξερόμερον. Βάλτικ. Ἀγραίως. Αειάδα. Ἀκαρνανίως μίτοι ἢ ἑλλήνων. Διὸ ἐπῆγαν κατὰ τῆς τρωάδος. Ἀκαρνανίως. Ἀλκμαίων. Ἀκαρνανίως. Ἀκαρνανίως. Ἀκαρνανίως. Ἀκαρνανίως.

κατὰ τῆς Τρωάδος . φρονηκόντως ἀρα ἴφρηεν
 πῦτο τὸ δικαιολόγημα εἰς τοὺς Ρωμαίους μετέ-
 πειτα , ὅταν τοὺς ἐπολέμου διὰ τὰ τοὺς δου-
 λώτου , ὅτι μόνοι αὐτοὶ οἱ Ἀκαρναῖες δεῦ-
 ἐπῆγαν εἰς τὸν πόλεμον τῆς Τρωάδος , εὐαν-
 τίσον τῶ ἐδικῶντους Προγόνων . διὰ τοῦτο καὶ
 οἱ Ρωμαῖοι , αἷς Ἀπόγονοι τῶ Τρωαδῆῶ ,
 ἔχουσι χρίος εἰς τοὺς ἀρήσουσι τὴν Ἀυτονο-
 μίας . ἐπῆτοι οἱ Ἀκαρναῖες εἶχασι πάντοτε
 πολέμου ἐξ ἑριδῶς μὲ τοὺς Ἀἰτωλοὺς , ἦσαν
 ἀξιόλογοι καὶ ἐπαινετοὶ εἰς τὴν σφραδόνην ,
 ἕκαμον πόλεμον ἔμὲ τοὺς Ἀχαιοὺς , ὅταν οἱ
 Πελοποννήσιοι ἐπολέμου μὲ τοὺς Ἀθηναίους .
 ὅθεν καὶ πέμπεται κατὰ τῶ Ἀκαρναῶν ὁ
 Ἀγχιλάος , καὶ τὰ ἐξῆς (Ξινορῶν βιβλ.
 ε΄ . τῶ Ἑλληνικῶν Ἰστοριῶν) ἦτον δρασμένοι οἱ
 Ἀκαρναῖες τὸ πάλαι εἰς τὰς τρυφὰς καὶ ἀταλ-
 γείας , ἀλλὰ πᾶρα ἀείσκοντα εἰς ἀκραν κακο-
 πάθειαν , μὲ τὸ εἰργάζωνται τὴν γῆν . ἀπ’
 αὐτῆς τῆς Ἀκαρναῖας ἦτον Φίλιππος ὁ Ἰα-
 φῶς καὶ φίλος τοῦ Ἀλεξάνδρου , ὁ ὁποῖος διε-
 βλήθη ὑπὸ τοῦ Παρμενίουτος , πῶς θέλει εἰς
 τῆς φαρμακίτη , καὶ Λυτίμαχος ὁ Παιδαγω-
 γός τοῦ Ἀλεξάνδρου , ὁ ὁποῖος δερῆχεν ἄλλο
 ἀγεῖον , παρὰ ὅτι ἔλεγε τὸν ἑαυτοῦ Φοῖνι-
 κα , τὸν Ἀλεξάνδρον Ἀχιλλεῖα , καὶ τὸν Φί-
 λιππον Πηλῆα , διὰ τὰ ὁποῖα καὶ ἠγαπάτο .
 ἀπ’ αὐτῆς αἰόμι ἦτον καὶ ὁ Ἀμβρακίος ὁ ἠγα-
 πημένος τοῦ Σουλτᾶν Σουλεῖμακ , ὁ ὁποῖος
 τὸν ἠγάπα ὅσον διὰ τὰς ἀρετὰς του , ὡς τὸν
 ἕκαμε Πασιακ , καὶ ἐλογίζετο ὑπὸ πάντων τῶ
 Τούρκων αἷς δαίπερος Βασιλέως , ἀλλὰ πλεό-
 τᾶτον οἱ ἐχθροὶ βαλόντες ὑποφίας εἰς τὸν
 Βασιλεία , πῶς λέγει αὐτὸς , ἀτιέχει εἰς βα-
 σιλέωσ , τὸν ἐπνιξεν εἰς τὸν ὑπνοτον , μὲ
 εὐθυμηθεὶς τὴν τῆσιν ἀγάπην . δεῦ ἔχει πᾶρα
 ἡ Ἀκαρναῖα καμία Πόλις , ἢ Κάστρον κα-
 τοικημένον , μὲ ὄλον ὁποῦ τὸ πάλαι εἶχε τὰς
 ἐφεξῆς .

μυθολογοῦσι τὰ ἐτυμολογίασ οἱ Θεοὶ διὰ τὰ
 κάμην συμβουλήν . ὁ Ἀρριανὸς λέγει , κατὰ τὸν
 Λογοποιὸν Ἐκαταῖον , ὅτι ὁ Γαρυόνης κατὰ
 τὴ ὁποῖου ἐπῆγεν ὁ Ἡρακλῆς , εἰ μὴ ἦτον ἐκ
 τῆς Ἰβηρίας , ἀλλὰ εἰ ἦτον Βακτριλῆς τῆς Ἡ-
 πέρου τῆς περὶ τὴν Ἀμβρακίαν , καὶ ἐκ
 τῆς Ἡπέρου ἑσῆς ἀπῆλασε τὰς Βόας , οὐ δὲ
 πῦτο φαῦλον ἄθλον τιθέμενος . ἄλλοι θεῖλου-
 σι τοὺς βόας τῆς Ἡπέρου εἰς τὴν γῆν
 τοὺς τῶ τοῦ Γαρυόνοσ βοῶν , κλέψατος παρ
 Ἡρακλείουσ Λαρίνου τινός , ἀρ’ οὐ καὶ Λαεί-
 νοι καλοῦνται , παρὰ τῶ Πενδάρω , Νεο-
 πόλεμος δὲ ἀπείρω διαφυγία : εὐθροὶ ἴχο-
 χοι φρώντες ἔσρος φορὴν βοῶν ἐξαίρητοι τυγ-
 χάνουσι . ἐσάθη εἰς αὐτὴν ὁ Βασιλικὸς
 Θρόνος τοῦ Πύρρου . ἀπ’ αὐτῆς ἦτον ὁ Κλειόμ-
 βροπος , ὅστις μαθὼν τὸ βιβλίον τοῦ Πλά-
 τῆτος περὶ ἀθανασίας ψυχῆς , ἐκρημνίσθη ἐκ
 τοῦ τείχεσ αὐτῆσ εἰς τὴν θάλασσαν . Χωρεῖα τῶ
 Ἀμβρακίωτῶ ἦταν ἡ Ἀμβρακος , ἴσως ἡ
 Ἀμβρακία ὁποῦ λέγεται πᾶρα , Κρατία .
 ἐλέγετο καὶ μέρος τῆς Ἀμβρακίας Διξαμι-
 ναί , ὄνομα δεῦ ἀπὸ τοῦ Διξαμενοῦ τοῦ Ἰουῦ
 τῶ Μολοασῶ , καὶ Ἀμβρακίας τῆς Ουγαρῆσ
 Φόρβαντος Ἰουῦ τοῦ Ἡλίου . οἱ Ἀμβρακίω-
 ται αἷς Ἀποικοι , ὁποῦ ἦσαν τῶ Κορινθίων ,
 εἶχασι πάντοτε ἀντιπάθειαν μὲ τοὺς λοιποὺς
 Ἀκαρναῖας , οἱ ὁποῖοι ἦταν βοηθοὶ τῶ Ἀθα-
 ναίων , καὶ τὰ ἐξῆς , Θουκιδ. Συγγραφή β΄ .
 ἐρθάρθω φρώτων αὐτῆ ἡ Ἀμβρακία ὑπὸ τῶ
 Μακεδόνων , ἦπα ὑπὸ τῶ Ἰπᾶτῶ τῆς Ρώ-
 μης , πλεότατον τὴν ἐρήμωσεν Ἀγούσος ὁ
 Καῖσαρ , κατὰ τὸν Πανσανίαν λέγοντα ἐστῆσ αἰ-
 τῶ Ἡλιακῶν , Ἀμβρακίωτας δὲ καὶ Ἀνακτο-
 εῖους Ἀποίκους Κορινθίων ὄντας , ἐπνιγ-
 γετο ὁ Ρωμαίων Βασιλέως εἰς Νικοπόλιωσ
 στωοικισμὸν φρὸς τῶ Ἀκτίω . Ἀλύζεια ,
 Πόλις ἦτον τῆς Ἀκαρναῖας κληθεῖσ ἀπὸ τοῦ
 Ἀλυζίωσ τοῦ Ἰουῦ τοῦ Ἰκαεῖου τοῦ Παρῶσ
 τῆς Πηριλόπης , καὶ Ἀδελφοῦ τοῦ Ἀδκα-
 δίου , λέγονται πᾶρα τὰ κρημνίσματα αὐτῆσ
 κοιτῆσ Ἀἰλίας εἰς τὴν Βόνιτζα . ἀπέχει
 τὴσ θάλασσης κατὰ τὸν Στράβ. 15. σάδια .
 πλησίον ἑσῆσ εἶναι ὁ ἱερὸς Λιμὴν τοῦ Ἡρα-
 κλείουσ . εἰς αὐτὴν τὴν Ἀλύζειαν ἦτον Ναὸς ἐπι-
 σήμος τῶ Ἡρακλείουσ , μίσα εἰς τὸν ὁποῖον ἦσαν
 οἱ ἄθλοι τῶ Ἡρακλείουσ κατασκευασθέντες ὑπὸ
 τῶ Λυσίππου ἠχρικότῶ , τῆσ ὁποῖεσ ἰδῶν ἐρ-
 ριμμένεσ εἰς τόπον , κάποιος Ἠγεμῶν , ἀπῆ
 ἠλθεν ἐκ τῆς Ρώμης ἐκεῖ τὰς ἐπῆρσ , ἔ τῆσ ἐφῆρσ
 εἰς

Φίλιππος .
 Λυτίμαχος .
 Ἀμβρακίος .
 Ἀμβρακίαι .
 Ἀμβρακί .
 Τίλως .

Γαρυόνης .
 Βόας ἑσῆρσ .
 Λαείνου .
 Κλειόμβροπος .
 Ἀμβρακίη .
 Κρατία .
 Διξαμενοί .
 Διξαμενοί .
 Ἀμβρακίωτας .
 Ἀλύζεια .
 Ἀλύζωσ .
 Αἰλίας .
 ἱερὸς λιμὴν
 τοῦ Ἡρακλείουσ
 Ἄθλοι Ἡρακλείουσ

εις τὴν Ρώμην· εἰς αὐτὸ τὸ Χωρίον δεισκονται μέχρι τῆς σήμερον πολλαὶ Ἀρχαιότητες· ἔγραψα καὶ ἐγὼ εἰς τοὺς ἄλλοις, εἰς ἕνα λίθον ἐπιτύτω τὸ Ἐπίγραμμα, εἰς τιμὴν τοῦ Ἡρακλείου.

Μ Α Χ Α Τ Α Σ Π Ο Η Σ Ε .

- 1) Τὸν Διὸς Ἀλκιμήρης π . Γόνον . τιμαῖσιν . αἰξων .
- 2) Τὸν Λαδένιος . σῆσεν , Ἀγαλμα τὸδε .
- 3) μνημὸν . ἀθάνατον . σώζων . Πρὸς π . καὶ αὐτὸν Λαζανίως . κλεινῶ .
- 4) Δοξίου εἰς Τεμίνας .

Ἀλκιμείων
 Λαζανίως
 Μυρτιάσιον
 Μυρτιάσιον
 Ἄγιος Πέτρος
 Ἀκτιν.
 Πειώτα.
 Ἀκτινικὴ ἀγορὰ

Ὁ ὄσμακρὰ τῆς Ἀλυζίας εἶναι τὸ Ἀγακώριον, ἐγγὺς τῆς Θαλάσσης, Πόλις τὸ πάλαι περιφημὸς μεθ' ὀνόματι Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Ναυπάκτου Μητροπολίτῳ, λέγεται κοινῶς Βόνιτσα, ἀπ' αὐτῆς ἐκλήθη ἡ περιχώρις Ἀνακτορεῖα Γῆ. ὡς περὶ τῆς ταυῶν καλεῖται καὶ ἡ Περιχώρις Βόνιτσα. Ἀποικία ἦν αὐτῆ ἡ Κορινθίων. ἀντικρὺ αὐτῆς εἶναι Λιμνοθάλασσα Μυρτιάσιον λεγομένη, καὶ πῶρα Μυρτῆρι. οὐ σμακρὰ ταύτης εἰς τὸ Παραθαλάσσιον, εἶναι Χωρίον ὁ Ἄγιος Πέτρος, εἰς τὸ ὁποῖον φαίνονται ἔχρη Πόλεως μεγάλης. εἶτα εἶναι τὸ Ἀκτιν Ἀκρωπίον, κοινῶς λεγόμενον Πουῶτα, ἀντικρὺ τῆς Πρεβέζας, εἰς τὸ ὁποῖον ἦν τὸ περιφημὸν καὶ διάσημον Ἴερον τοῦ Ἀκτίου Ἀπόλλωνος ἐπὶ Λέφου, καὶ πλησίον τοῦ Ναυ ἦσαν τὰ Νεώρια, εἰς τὰ ὁποῖα ἀφίερωσεν ὁ Σεβαστὸς Καῖσαρ τὴν δεκάτην Ἀκροθῆριον ἀπὸ Μονηκράτους, μέχρι Δεκῆρου, ἤτοι ἀφίερωσε δεκάτην Ἀκαράβια, ἀποδεκάτησιν τῆς νίκης, ὅπερ ἔκαμω, ἀρχίζωντες ἀπὸ ἕνα Καραβι, μετ' ἕνα Κωπι, ἕως εἰς τὰ δέκα, τὰ ὁποῖα ἐκάθησαν ὕστερον, ὁμοῦ καὶ τὰ Νεώρια. εἰς αὐτὸ τὸ Ἀκτιν ἐγένοντο γυμνικοὶ ἀγῶνες διάφοροι, καὶ Ἰππικοὶ, καὶ Ἀμιλλα τῶν Πλοίων, τῶν ὁποίων πάντων τὴν ἐπιμέλειαν εἶχασιν οἱ Λακεδαιμόνιοι, καὶ πρότερον ἐγένοντο εἰς κάθε πέμπτον ἔτος, ἀλλ' ἀρ' οὐ ἔκαμε τὴν νίκην ὁ Σεβαστὸς Καῖσαρ, πλέον ἐτιμήθησαν, καὶ ἐθέσπισεν εὐθὺς γίνονται εἰς κάθε τρίτον ἔτος. ἐκαλουῦτο καὶ οὗτοι οἱ Ἀγῶνες, ὡς στεφανίται. φαίνονται ἕως τῆς σήμερον τὰ λείψανα τῶν Ἀρχαιοτήτων. ἀπ' αὐτοῦ τοῦ Ἀκτίου ἐκλήθη καὶ

ἡ Ναυμαχία τοῦ Καῖσαρος Ἀκτινικῆ. ὁμοίως ἀπὸ τοῦ Ἀκτίου σωματῆρι καὶ ἡ Ἰνδικτιῶν, ἡ δὲ τὴν ὁποῖαν Ἐποχὴν ἔλαβον οἱ Ἀυτοκράτορες εὐὰ ὑπογράφουσαν ἐκ τοῦ Ἀυγούστου Καῖσαρος, καὶ δεῖ σημαίνει ἄλλο, παρὰ κατὰ τὸ Λατίνον, ἐν Ἀκτιν, δηλαδὴ ἐνίκη ἐγένετο, ἢτοι ἡ Ἀυτοκρατορία, εἰς τὸ Ἀκτιν, καὶ κατὰ παραφθορὰν τῆς Λέξιως Ἰνδικτιῶν: τρίχει αὐτῆ ἕως τὸ δέκατον πέμπτον ἔτος, ὅτε καὶ ὁ Σεβαστὸς Καῖσαρ, ὅταν ἐπλείωσεν ἐκείνην τὴν νίκην, δέκατον πέμπτον ἔτος εἶχε, ἀρ' οὐ ἔβρισεν. λέγεται αὐτῆ καὶ Ἐπιπέμσεις, καὶ προτεκαδικαίσεις. τριτηνοῦν εἶναι αὐτῆ, ἢ μετ' τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἤτις ἀρχεται ἐκ τῶν Σεπτεμβρίων Καλαυδῶν. ἢ δὲ Καισάρεια, ἢ ἐκ τῆς κατὰ τὴν Σεπτ: ἀρχομένη, ἢ δὲ Ρωμαϊκῆ, ἢ ἀρχομένη ἐκ τῶν Ἰαννουαρίων Καλαυδῶν, καὶ τὰ ἔξῃς. εἰς αὐτὴν τὴν Βόνιτσαν φαίνονται ἀκόμη ἔχρη δύο Πόλεων μεγάλων, ἢ μία εἰς τὴν Κεχροπούλαν, ἢ ἄλλη εἰς τὸν Ἄγιον Βασίλειον, ὅπερ ἀπὸ ἐπιγραφῆς τοιαύτης εἶναι ἀξιολόγῳ λίθῳ. Τελίας Πυθίωτος. εὐεπέρω δὲ Ἡρακλείου Τυαδῆς ἐπὶ ὁ χαῖρε. ἀρχισαν οἱ Βίσιτοι εἰς ἔτη 1686. εὐὰ κτίσασιν ἀντικρὺ τῆς Λαυκάδος εἰς τὸν Ἄγιον Γεώργιον, Κασέλλι, ἀλλὰ δεῖ τὸ ἐτελείωσαν. Κωνσταντὴ Πόλις ὑπὸ τῆς Ἀκαρνανίας, τῆς ὁποῖας τὰ Φαιάκια φαίνονται πλησίον τοῦ Χωρίου Κωνσταντίας. Κωνσταντία Ἀλύκος, ἐκτίθη ὑπὸ τῆς Λυκίας, λέγεται κοινῶς πῶρα Λυγοβίτζι. Κόραθα Πόλις τῆς Ἀκαρνανίας. Ἀλίκαρα Κώμη αὐτῆς ἦν. Μετῶρα Πόλις. Μάραθος Πόλις. Ἀκαρνανίων Πόλις μεσάγειος, ἴσως εἶναι ἡ Πόρτα, Τράγασα. ἠνομάθη ἀπὸ τοῦ Τραγάτσου, εἰς χάριν τοῦ ὁποῖου ὁ Ποσειδῶν ἐδέξε τὴν πύξιν τοῦ ἕλατος, ἴσως εὐὰ εἶναι αὐτῆ, ἢ τοῦ Τραγαμίσου. Ἐχίνος Πόλις τῆς Ἀκαρνανίας, κτίσμα Ἐχίνου, Ἀπὸς Καστρον, καὶ Πόλις ποτὲ μεθ' ὀνόματι Ἐπισκόπου, ὑπὸ τὸν Ναυπάκτου Μητροπολίτῳ. καὶ εἰς αὐτὸ τὸ Κάστρον ἦν ὁ ὄρος τῶν μεταγενετέρων Δεσποτῶν. τινὲς θέλουσιν, ὅτι αὐτὸ εὐὰ εἶναι ἡ Καλυδῶν. Μῆλος Κώμη ἀρχαία τῆς Ἀκαρνανίας εἰς τὴν ὄχθην τοῦ Ἀχιλαίου. ἀπὸ ὀλίγου ἐρημώθη. λέγεται πῶρα Μῆλα. Ἀσακος καὶ Ἀσακός, κληθῆσα ἀπὸ Ἀσακῶ τοῦ γιου τοῦ Ποσειδῶνος, καὶ τῆς Ὀλβίας Νύμφης, κειμένη πλησίον τοῦ Ἀχιλαίου, καθὼς τὴν περιγράφουσι. φαίνεται

Κεχροπούλα.
 Ἄγιος Βασίλει.
 Ἄγιος Γεώργ.
 Κασέλλι.
 Κωνσταντία.
 Ἀλύκος.
 Λυγοβίτζι.
 Κόραθα.
 Ἀλίκαρα.
 Μετῶρα.
 Μάραθος.
 Ἀκαρνανία.
 Πόρτα.
 Τράγασα.
 Τράγασος.
 Τραγαμίσου.
 Ἄπὸς.
 Καλυδῶν.
 Μῆλος.
 Μῆλα.
 Ἀσακος.

Κέρση μίση
Ερυσίχη.

Οΐσις.

Δραγαμίση.

Τριγαρόνη
Κατοχή.
Λίμνη.

Κατοχή.

Εχινάδες Ν.
Σκόςταις.

Αλκμαίωγ.

Οπίδης.
Μιλίτη.
Κωλία.

Ουεία.
Στράπος.

νά είναι τὸ Κέρση τῆς Μαίης. Ερυσίχη, κλη-
θεῖσα ἀπὸ τῆς Ερυσίχης τῆς θυγατρὸς τοῦ Ἀχι-
λαίου, ὑστερον αἰνομάθη Οἰσις, ὅταν αὐτὴ ἡ
Πόλις, ὅσον ἔῃ περιόχης, κείται ὑσμικρὰ
τῷ σώματι τοῦ Ἀχιλαίου. ὁ Εξηνετής τοῦ Θυ-
κιδίδου λέγει, ὅτι ἡ Δραγαμίση, ἀλλὰ
ἡ Δραγαμίση ἀπέχει πολὺ ἀπὸ τῶν ἐκβολῶν
τοῦ Ἀχιλαίου. διὰ τοῦτο φαίνεται νὰ εἶναι τὸ
κοινῶς λεγόμενον Τεργάρδον, ὄρισκόμενον
πλησίον τῆς Κατοχῆς. λέγεται ἀκόμη κατὰ
τὸν Στράβ. καὶ Αἰνεία, αὐτὴ δὲ ἐπὶ τῷ Ποτα-
μῷ, ἢ μετὰ παλαιὰ ὑ κατοικημένη, ἴσον ἀπέ-
χουσα τῆς θαλάττης καὶ τῆς Στράτου, ἢ δὲ νῦν
ἔσον 70. σταδίων ὑπὲρ τῆς ἐκβολῆς διέχουσα.
καὶ αὐτὴ εἶναι ἡ Κατοχή, ἢ ὅποια εἰς τὸν και-
ρὸν τῶν Βασιλείων Χερσιανῶν τῆς Κωισασι-
τουπόλεως ἦτον Διαισιότιον, τὸ ὅποιον ἐπῆρσεν ἡ
Αὐγύστα Βασιλεία Θεωδώρα διὰ πόρον ζωῆς
πρὸς ἡκατοίκισσεν ἐκεῖ. πλησίον τοῦ σώματος τοῦ
Ἀχιλαίου εἶναι αἱ Ἐχινάδες Νῆσοι, αἱ ὅποια
λέγονται κοινῶς Σκόςταις. λέγουσι νὰ ἦσαν
πολλαὶ, καὶ αἱ περισσότεραι αὐτῶν νὰ κατεπό-
θισαν, καὶ νὰ ἰσκιπάζησαν ὑπὸ τοῦ πηλοῦ
καὶ τῆς ἄμμου, ὅπου κατεβάζει τὸ Ποτάμι,
ἐκλήθησαν Ἐχινάδες, διὰ τὸ τραχὺ καὶ ἀκακ-
θῶδες αὐτῶν, παρομοίως μὲν τῆς Ἐχίνου.
ταύτης τῆς Ἐχινάδας τῆς ὑπὸ τῷ Μίγητι κατοί-
κου οἱ Ἐπειοὶ. ὁ Ἀλκμαίων ὁ Τῆος τοῦ Ἀμ-
φιάρου μετὰ τῷ Μυτροκτορίῳ, ὅπου ἔκαμψεν,
ἐπλανᾶτο ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, καὶ δεῦν ὄρισκε τόπον
πουθινὰ καὶ αἰσίον. ὅθεν ἐπῆγσεν εἰς τὸ
Μακτεῖον τοῦ Ἀπόλλωνος, νὰ ἐρωτήσῃ, πῶ
νὰ κατοικήσῃ; καὶ αὐτὸ τοῦ εἶπε, νὰ κατοικήσῃ
ἐν τῷ τῷ γῆν, ἢ ὅποια ἔταν ἐπέλεσεν αὐτὸς
τῷ μῦροκτορίῳ, δεῦν ἦτον γῆ, οὐπ' ὑπὸ τοῦ
Ἡλίου ἐωρᾶτο, ὡσαύτου ἅπαντα ἢ ἄλλη γῆ
ἠμιαῖθη ὑπ' αὐτοῦ, καὶ δεῦν τὸν ἰδέχεται.
Διὰ τοῦτο ἄρῳν αὐτὸς τῷ τοιαύτῳ νιογεν-
νητον γῆν, ἡκατοίκισσεν πλησίον τῶν Οἰσιά-
δων. Λίμναι τῶν Οἰσιάδων τίθενται αὐ-
ται· Μιλίτη, καὶ ἄλλη Κωλία λεγομένη, δι-
πλασία τῆς ἀνωτέρας καὶ κατὰ τὸ μήκος,
καὶ κατὰ τὸ πλάτος, αὐτὴ ἐκδίδωσιν εἰς τῷ
θάλασσαν, καὶ δέσκειται μετὰ τῷ Ἀπο-
κούρου καὶ τῷ Ζυγοῦ. καὶ ἔστι Λίμνη Οὐ-
εία καλουμένη, πολλῶν μικροτέρα. Στράτος
ἐγγὺς τῆς διξίης ὄχθης τοῦ Ἀχιλαίου, ταύ-
της τῷ τείχει φαίνονται ἔως τώρα ἐγρημνισ-
μένα, ἢ ὅποια ἦτον Μητρόπολις τῶν Ἀκαργά-
ων, καὶ ἀπέχει τῷ σώματι τοῦ Ἀχιλαίου

πλέον τῶν διακοσίων σταδίων, κατὰ τὸν
Στράβ. ἀνάπλουον ἔχουσα τῷ Ἀχιλαίῳ,
πλείονων, ἢ διακοσίων, σταδίων. ἐλέγεται καὶ
Στράτιον, διάστημα εἰς τῆς Συγγραφεῖς, λέ-
γεται κοινῶς Σερβίγλι. αὐτὴ ταύτης εἶναι τὸ
Χωρίον Λεπενῦ. πλησίον ταύτης ἦτον ἡ Λι-
μαία Κώμη, καὶ Φοιτῖαι Πόλις, κληθεῖσα
ἀπὸ τῶν Φοιτίου τῷ Τῆος τῷ Ἀλκμαίωτος, καὶ
τὰ λοιπά.

Στράτιον
Σερβίγλι.
Λεπενῦ.
Λιμαία.
Φοιτῖαι.
Φοιτῖαι.

Κ Ε Φ Α Λ Λ Ι Ο Ν Δ'.

Περὶ τῶν παρακει-
μένων Νήτων τῆ
Ἡπέρου.

1. **Ε**ἰς τὸ Ἴόνιον Πέλαγος, τὸ ὅποιον ἀπό-
προν ἐκαλεῖτο Κόλπος Κρόνιος, καὶ
τῆς Ρέας, εἶτα Ἴόνιον, ὡς εἶρηται κεφ. γ' :
παραγρ. 4., δέσκεινται Νῆσοι ἀντικρῶ τῆς
Ἡπέρου, ἀρχῆθεν, ἀπὸς Δυσμᾶς τῶν Ἀ-
κροκεραυνίων Ὀρῶν, ἢ Σάσων, κοινῶς λε-
γομένη Σάζωνα, ἢ ὅποια κατὰ τὸν Στράβ.
βιβλ. 9' : μίση πῶς ἰδρυται τῆς τῆς Γαρυ-
γίας καὶ τῶν Κεραυνίων τῆς Ἡπέρου, διὰ
δὴ ὅσον ἀπέχει ἀπὸ τῶν Ἀκροκεραυνίων Δρυ-
μῶν, ὅσον καὶ ἀπὸ τοῦ Βρεπείου. αὐτὴ εἶναι
ἀκατοίκητος καὶ ἔρημος ἀνῶν. ἢ δὲ Ὁθωνός
Νῆσος δέσκειται ἀπὸς Δυσμᾶς τῶν Κορφῶν,
Ὁθωνοὶ κοινῶς λεγομένη, ὡσαύτου ὅπου ἔχει
δύο κορυφὰς Ὀρῶν, κατοικημένη ὑπ' ὀλίγων
αἰῶν. εἰς τῆς Ὁθωνοῦς λέγει ὁ Λυκόφρων
νὰ ἡκατοίκισσεν ὁ Ἐλαφίνωρ μετὰ τῷ τῆς
Τροίας ἄλωσιν, τὸν ὅποιον ἠνάγκασεν ὄρι-
δρακοντοειδῆς νὰ φύγῃ ἐξ ἐκείνου τοῦ τόπου,
καὶ νὰ πηγῆν πάλιν εἰς τῷ Ἀμαθίας, μὲν
ὄλον ὅπου ὁ Ὀμηρος λέγει, ὁ Ἐλαφίνωρ νὰ
ἐφρονέθη εἰς τῷ Τροίας. Ἐτούτος ὁ Ἐλαφίνωρ
ἦτον γῆς τοῦ Χαλκόδοτος καὶ τῆς Μελανίπ-
της, ἰδὼν δὲ τὸν ἑαυτοῦ Πάππον, τὸν Ἀβαν-
τα νὰ χειραγωγῆται ἀμειλῶς παρ' οἰκέτου,
ἀφείδεν ῥάβδον ἐπὶ τὸν οἰκέτῳ, ἀφείδεν ἄκων
τὸν αὐτοῦ Πάππον, ὅθεν ἐξωρίθη ἐκ τῆς ἑαυ-
τοῦ Πατρίδος. ἀλλ' ὅτε οἱ Ἕλληνας ἐσωμάζον-
το κατὰ τῆς Τρωάδος, ἦλθεν καὶ αὐτὸς ἐξω τῆς
Εὐβοίας, καὶ εἰς ἐπὶ Πίθας, συνεικάλεσεν
τὸν στρατὸν, εἰπὼν, ὅτι δεῦν ἦτον δυνατὸν νὰ
ἐμβρεῖς τῷ Πατρίδα, διὰ τὸν ἀκούσιον ὄ-
νον, ὅπου ἔκαμψεν. εἶπε συστράταίε καὶ αὐ-
τός.

Γότιν Πέλα-
Κρόνιος
Κόλπος ἔτῆς
Ρέας.
Σάσων Ν.
Σάζων.
Σάζων Ν.
Σάζων.
Οθωνί Ν.
Οθωνί Ν.
Οθωνί Ν.
Αμαθίας.
Ελαφίνωρ.

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΜΕΩΝ ΚΑΙ ΕΡΕΥΝΩΝ
ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ Κ.Τ.Π
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006